

BUTLLETÍ OFICIAL DEL
BISBAT DE SANT FELIU
DE LLOBREGAT

REDACCIÓ

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Secretaria General

PRODUCCIÓ

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Delegació Diocesana de
Mitjans de Comunicació

ADMINISTRACIÓ

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Administració Diocesana

C/ Armenteres 35

08980 Sant Feliu de Llobregat

Tel. 93 632 76 30 — Fax 93 632 76 31

butlleti@bisbatsantfeliu.cat

www.bisbatsantfeliu.cat

Subscripció anual 2017: 35 euros. Exemplars solts 9 euros.

Les subscripcions anuals es consideren per any natural

Disseny gràfic: Estudi Lluís Torres. Castellbisbal

Maquetació i Impressió: T.G.A, S.L. Barcelona

Dipòsit Legal: DLB 27939-2005

Í

T

BISBAT DE E

SANT FELIU DE

LLOBREGAT L

L

T

U

B

[]

NÚM 77 (2017)
31 D'OCTUBRE
DE 2017

SUMARI

309 BISBE DIOCESÀ**310 Escrits dominicals**

- 310 *Malestar polític (3-9-2017)*
- 311 *Instrumentalització política (10-9-2017)*
- 312 *Política veritable (17-9-2017)*
- 313 *Política moral (24-9-2017)*
- 314 *Política en nom de Déu? (1-10-2017)*
- 315 *L'arbre i els seus fruits (8-10-2017)*
- 316 *Dialogar (15-10-2017)*
- 317 *Diàleg sense fronteres (22-10-2017)*
- 318 *La virtut política del diàleg (29-10-2017)*

320 Cartes i exhortacions pastorals

- 320 *Carta als subscriptors de la diòcesi en la Jornada de Germanor*

321 Visites pastorals

- 321 *Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Piera-Capellades*

322 Articles i altres escrits

- 322 *Som una gran família amb tu - Jornada de Germanor 2017*

323 SECRETARIA GENERAL**324 Decrets**

- 324 *Decret 19/17.- Jubilació de Mn. Àngel Galicia Asesio*
- 324 *Decret 20/17.- Nomenament d'Arxiprest de l'Arxiprestat d'Anoia*

- 324 *Decret 21/17. Nomenament d'Arxiprest de l'Arxiprestat de Piera-Capellades*

- 325 *Decret 22/17.- Sobre una presumpta guarició a l'ermita de la Mare de Déu del Remei*

326 Nomenaments

- 326 *Nomenaments no parroquials*

327 VIDA DIOCESANA**328 Pla Pastoral**

- 328 *Inici del tercer any del Pla Pastoral*

329 Crònica diocesana

- 329 *SETEMBRE*

- 330 *OCTUBRE*

333 Necrològiques**334 Informacions**

- 334 *Visita de la imatge pelegrina de la Verge de Fàtima a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat*

337 ORGANISMES DIOCESANES**338 Vicaria del Llobregat**

- 338 *Eucaristia amb motiu dels 50 anys de la construcció del temple parroquial de Santa Maria de Salas*

- 338 *Aplec a la Parròquia de la Santa Creu d'Olorda*

339 Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf

- 339 *XXIII Jornades de Formació i Animació Pastoral a Vilafranca*

339 Vicaria Judicial – Tribunal eclesiàstic

- 339 *Tasca pastoral del notari eclesiàstic*
- 340 *El Tribunal Eclesiàstic de Sant Feliu fa cinc anys*

341 Administració econòmica

341 *Reunió amb els consells parroquials d'economia*

341 *Informacions sobre la Jornada de Germanor*

343 DELEGACIONS DIOCESANES

344 Catequesi

344 *Trobada de catequistes i animadors d'infants, adolescents i joves*

345 Missions

345 *Enviament missioner a Bolívia*

345 Joventut

345 *Carta d'inici de curs del delegat*

346 Pastoral vocacional

346 *Exercicis espirituals per a seminaristes*

346 *Inici de curs al Seminari Conciliar*

347 *Pregària vocacional*

347 Diaconat permanent

347 *Trobada de formació de preveres i diaques*

348 Evangelització i Apostolat Seglar

348 *La Mercè i la pastoral penitenciarària a la diòcesi*

348 *Xerrada-col·loqui a Sant Boi de l'Equip de Pastoral Obrera*

349 Càritas diocesana

349 *Pregària per la cura del planeta i contra la pobresa*

351 DOCUMENTS

352 Conferència Episcopal Tarraconense

352 *Mons. Sebastià Taltavull, nou Bisbe de Mallorca*

352 *Nota de la Conferència Episcopal Tarraconense davant la situació que viu Catalunya*

352 *Aplicació per als sistemes Android i iPhone de telefonia mòbil de la Litúrgia de les Hores en català*

353 *1r aplec de mestres i professors cristians de Catalunya*

353 *Càritas Catalunya presenta la memòria 2016*

355 *Beatificació de 109 Claretians màrtirs a Barcelona*

356 *Reunió 224^a de la Conferència Episcopal Tarraconense a Barcelona*

357 Conferència Episcopal Espanyola

357 *Declaración de la Comisión Permanente ante la situación en Cataluña*

358 *46è Encontre dels rectors i formadors dels seminaris d'Espanya*

358 Santa Seu

358 *Missatge conjunt del papa Francesc i del patriarca ecumènic Bartomeu en la Jornada mundial de pregària per la creació*

Bisbe diocesà

ESCRITS DOMINICALS

Malestar polític (3-9-2017)

Des de fa uns mesos i en aquests primers dies de setembre la política té un gran protagonisme a les nostres vides. Això no és dolent. Al contrari. Ens ha d'interessar i ens hem de preocupar per la política, perquè és tot un art i, alhora, un dels serveis a la societat més valuosos.

Lamentem, tanmateix, que la concentració actual en la vida política no vagi acompanyada, parlant en termes generals, del goig sa i de la satisfacció que caldria esperar de tal art i tal servei.

Els polítics i els eclesíàstics no ocupem el primer rang d'estima pels ciutadans. És molt freqüent escoltar persones que mostren satisfacció per les reunions familiars o d'amics. Però, diuen, "hem arribat a un pacte: ens hem prohibit parlar entre nosaltres de política i de religió, només així la convivència resulta en pau i tranquil·litat".

Coneixent la realitat, això es pot entendre. Però alguna cosa ens diu que no hauríem de conformar-nos al fet que les coses siguin d'aquesta manera.

Tindrem ocasió de parlar del diàleg sobre la religió. Pel que fa a la qüestió política, afirmem que el diàleg transparent, honrat, serè i constructiu hauria de formar part essencial del seu tractament. Però la gent no percep que aquest sigui l'estil predominant dels polítics. Encara que la

majoria de les persones no aconsegueixi formular-ho, sí que creiem que comparteix un sentiment de malestar davant el que podríem denominar "males maneres de fer política".

Assenyalem un parell d'aquestes maneres més cridaneres:

- a) La creació fàcil d'un maniqueu. Per entendre'ns, això significa la pràctica de la tècnica de construir un enemic absolutament dolent, responsable d'absolutament tots els mals. És una tècnica que va funcionar eficaçment en règims dictatorials i les grans revolucions, com ara, la marxista i l'anarquista. Aquesta tècnica no permet pensar massa ni fer matisacions. L'altre és absolutament enemic. Qualsevol malestar o sofriment present és interpretat de manera que es justifiqui tota acció encaminada a la derrota d'aquest enemic.
- b) La instrumentalització de la religió i la cultura (historiografia, art, literatura, cinema, ciència, festa, esport, etc.). Tots els sentiments humans que estan vinculats als mons de la religió o la cultura en general són aprofitats en benefici de la causa política que s'intenta difondre. El polític, llavors, recolza, de qualsevol manera (amb gestos, llenguatge, etc.), totes les manifestacions que siguin coherents amb el seu projecte i silencia o rebutja explícitament les que no.

La democràcia és la millor planta per a la gestió d'allò públic que hem inventat i conreat en el nostre jardí. Però és summa-ment fràgil. L'hem de cuidar. No pot sobreviure alimentada només de sentiments i emocions fàcils. Necessita bones dosis de

racionalitat. Tanmateix, segons José María Lasalle, assistim a l'auge del que alguns anomenen “la democràcia trans-racional”, és a dir, la democràcia que mou masses, privades d'autèntic pensament crític, racional i objectiu. Sí que donen explicacions amb aparença de racionalitat, però sobre la base de simplificar al màxim el problemes.

No són pocs els qui ho intueixen. El pitjor és l'estigma que s'infligeix a tota la classe política i el perill de dictadures més o menys encobertes.

Instrumentalització política (10-9-2017)

Hem de cuidar la fràgil flor de la democràcia.

La democràcia, tal com l'entendem avui, va néixer en una terra, en un humus cultural, que confiava cegament en la raó humana, la raó universal compartida per tots els éssers humans. Aquesta convicció permetia, d'una banda, reconèixer el dret del sufragi universal (una persona, un vot) i, per altra, creure en el diàleg per arribar a acords acceptats per tots.

Els fets, després de més de tres segles, no confirmen aquest optimisme radical. Tot és molt més complex, perquè l'ésser humà ho és en si mateix. La persona humana no és només raó freda. El polític, que mira sobretot de guanyar vots, sap que pot tocar molts altres ressorts per obtenir adhesions al seu projecte. Més encara ho sap el polític messiànic, és a dir, aquell que té la pretensió de canviar, no només l'exercici de l'autoritat, sinó també la cultura, tota la societat, les persones, les mentalitats...

Aquest fet origina, entre altres conseqüències, l'anomenada “instrumentalització política”. Com l'acció política és considerada com un absolut, tot el que viu la

persona s'hi subordina. Com ara la cultura o la religió.

La religió entra en aquesta forma de fer política sota dues formes, segons conveniència: o bé per aprofitar-se'n, o bé per atacar-la. En el primer cas, en barrejar els motius polítics amb els religiosos, aquests atorguen a la proposta política una força enorme, gairebé absoluta (el caràcter absolut que és propi de la fe religiosa): és com si es bategés una opció política específica. En el segon cas, el polític explota un sentiment anti-religiós, justificat ideològicament, o espontani, que es nodreix de febleses o fallades de la pròpia institució religiosa.

Llavors, almenys des del cristianisme, que a la seva base té el missatge de Jesucrist “doneu al Cèsar el que és del Cèsar i a Déu el que és de Déu” (Mt 22,21), es produeix una contradicció greu. Luís Gómez Llorente, “clàssic” de l'esquerra socialista, va arribar a afirmar sobre el règim franquista:

“La religió va ser grollerament manipulada al servei de la política, perquè si hi ha una cosa veritablement ecumènica, universalista i oberta a ser compartida per tots els éssers humans com a signe amorós d'unió i no de divisió i enfrontament, és el missatge evangèlic de Jesucrist”

No sempre ha estat la política la que s'ha aprofitat de la religió; també ha passat a l'inrevés. I la instrumentalització s'ha donat en polítics de dretes i d'esquerres, en persones religioses d'ideologia conservadora o revolucionària. Això s'explica perquè ambdues dimensions de la persona incideixen en l'ètica: sovint poden compartir un mateix llenguatge sobre qüestions concretes.

Tanmateix, un cristià ha de saber discernir. Per a ell, atorgar un caràcter absolut

a una opció política és una idolatria, que condueix a esclavitud. Només Déu és Déu i el seu reconeixement ens permet ser crítics i lliures per avançar en la història. Així com hi ha o pot haver-hi molts “cèsars” legítims, només hi ha un sol Déu, el Déu Pare de Jesucrist, que ens crida a buscar-lo i lluitar per aconseguir una vida cada vegada més perfecta.

Aquesta és la raó profunda de per què l'Església com a tal, alhora que assenyala la responsabilitat moral de tots els fidels en el camp de la política, no es pronuncia a favor o en contra d'una opció específica, sempre que aquesta no es vegi en clara i oberta contradicció amb els drets humans.

Així, la transcendència de la fe cristiana exigeix a l'Església no utilitzar el poder en l'àmbit de la política, però al mateix temps és la garantia de la nostra llibertat.

Política veritable (17-9-2017)

Pot fer l'efecte que defensem una separació, un distanciament total de la religió respecte de la política. Res més lluny de la realitat.

Religió, si més no la religió cristiana, i política, tot i ser realitats diferents, mantenen entre si una relació fonamental. L'extraordinària dona que fou Etty Hillesum va buscar apassionadament el sentit de la seva vida. Havent trobat Déu, es va trobar a si mateixa i al món; mística de profunda experiència d'oració, lliure per donar-se als altres i per parlar, en el context d'un al·legat contra el sistema nazi, del qual va ser víctima, arriba a afirmar:

“La veritat política ha d'integrar-se en la gran Veritat” (*Diari*, X – 1942)

La política, que és exercici del poder públic, té la seva veritat. Aquesta veritat

política no depèn de la magnitud i la força del poder, sinó de la seva adequació als drets humans i la justícia. No serà mai la veritat, sinó que formarà part dels milers de veritats menors que delimiten la nostra vida: es posarà al servei de la gran Veritat i es deixarà il·luminar per ella, encara que aquesta il·luminació de vegades es revesteixi amb trets de denúncia. El que va passar a Etty Hillesum fou que, sense perdre la pau i el goig interior que li proporcionava viure la gran Veritat, es va veure lliure per denunciar en nom seu la mentida d'un règim polític, enmig de l'enorme sofriment del camp de concentració.

El papa Benet XVI ens recordava, en la seva encíclica Déu és amor, aquelles dures paraules, que quinze segles abans sant Agustí va escriure contra els polítics que oblidaven el sentit de la seva tasca pública:

“Si s'oblida la justícia, què són els regnes, sinó un gran lladronici?” (*La Ciutat de Déu*, IV, 4)

Etty Hillesum, sant Agustí i tants d'altres milions de persones, avui i al llarg de la història, compartim la convicció que existeix el que se sol anomenar el valor de la justícia, i fins i tot que existeix la gran Veritat; més precisament, que el valor de la justícia existeix integrat en la gran Veritat, independentment que siguin molts o pocs els qui ho admeten. A més, sostenim que comprometre's a realitzar els ideals de la humanitat, com el de la justícia social, en l'àmbit polític és una greu responsabilitat dels qui creuen en la gran Veritat.

Per nosaltres “la gran Veritat” és la veritat sobre l'ésser humà, sobre la vida, el món, els diners, la convivència, el treball, l'oci, la cultura, etc. El nostre desig, el nostre somni i preocupació és anar des de la gran Veritat a l'acció política més concreta. També es-

taríem d'acord a fer el camí invers: situats en l'àmbit de l'acció política concreta, preguntar quina opció prendre segons la gran Veritat, que se'ns ofereix amb tot un món de valors humans irrenunciables. Aquest camí té el perill de manipulació inconscient.

Però el que en definitiva lamentem profundament és que hi hagi polítics que realment no es preguntin sobre la gran Veritat de l'ésser humà i de la vida. Alguns incorren en aquest error perquè senzillament no tenen una idea clara sobre aquesta qüestió. Però aquesta manca resulta excusable entre els qui ens professem cristians, creients en Crist.

Com oblidar que en Jesucrist tenim la plenitud de tota la humanitat, la resposta del que és l'ésser humà, la vida i el món? Com ignorar que la vida humana es realitza en gran mesura en l'àmbit de la política?

La gran Veritat busca verificar-se en les petites veritats a través de la nostra responsabilitat.

Política moral (24-9-2017)

Creure o no creure en Déu, almenys en el Déu Pare de Jesucrist i nostre, és un assumpte decisiu per a la política.

Això no vol dir que en la matèria política no pugui haver-hi molts punts en comú entre els qui creiem en Déu i uns altres que no creuen o no saben si creuen.

La política és una qüestió profundament i essencialment moral (o ètica, si es prefereix). Si, segons bastants analistes, la política està en crisi, és perquè la moral està en crisi. El malestar de la política és el malestar de la moral. I això té molt a veure, com sabem, amb el fet religiós.

El que agrada a la gent és allò científic i tècnic, perquè fan l'efecte d'exactitud, se-

guretat i poder. La política és exercici de poder, però no és científica: suposa prendre opcions, triar entre uns ideals o uns altres, entre estratègies i entre persones. Gràcies a Déu, la política és així i per això existeix el pluralisme polític. Déu ens guardi de qui pretengui negar això i cregui que la seva política és l'única vàlida, perquè així ho dicta la "raó científica", de la qual ningú no podria dubtar. És el que van pensar o pensen les dues dictadures més terribles sofertes per la humanitat: el nazisme i el comunisme stalinista.

Per una sèrie de circumstàncies he tornat a la lectura de l'encíclica *Mit brennender sorge*, que el 1939 va publicar el papa Pius XI contra el règim nazi. L'argument central d'aquest document és que resulta absolutament inacceptable qualsevol règim polític que no sigui fidel a uns principis bàsics de moral. En el llenguatge del pontífex aquests principis estan continguts en l'anomenat "dret natural"; avui, encara que no signifiqui el mateix, parlariem dels drets humans que tothom ha de respectar. En un moment donat (n. 35), recorda un principi clàssic, que podria entendre's donant la raó a la mentalitat pragmàtica i utilitarista: "Dret és el que és útil a la nació". Però, citant Ciceró, s'apressa a puntualitzar que allò moralment il·lícit mai serà avantatjós per al poble:

Fins i tot l'antic paganisme va reconèixer que, per ser justa, aquesta frase havia de ser canviada i dir: "Res no hi ha que sigui avantatjós, si no és alhora moralment bo; i no per ser avantatjós és moralment bo, sinó que per ser moralment bo és també avantatjós" (Ciceró, *De officiis* III, 30).

La qüestió, per tant, és doble. D'una banda –el més important i greu– consisteix a saber què és allò moralment bo, qui

ho defineix, on es troba. D'altra banda, cal tenir la voluntat i l'habilitat per aplicar això que es reconeix com moralment bo en decisions polítiques concretes. La democràcia, és a dir, el govern del poble i pel poble, entra sobretot en aquesta segona qüestió. Però no funcionarà si la primera qüestió no està resolta. ¿Pot la democràcia, tota sola, decidir aquesta primera qüestió, és a dir, determinar el que és moralment bo o dolent?

El filòsof i teòric de la política M. Horkheimer va escriure en *Anhel de Justícia* que “Sota un punt de vista purament científic i racional, l'odi no és pitjor que l'amor”.

La història ha demostrat la veritat d'aquesta afirmació. Sabem com acaben els projectes polítics que pretenen implantar un règim només amb la raó, oblidant que hi ha una realitat absoluta, que sosté la veritat sobre la persona humana.

La política forma part del que els catòlics denominem “moral social”. La moral social catòlica (continguda a la Doctrina Social de l'Església) no és fruit d'un consens, sinó que és la moral que es desprèn de l'Evangeli de Jesucrist. Aquesta moral, ens denuncia amb tot el dret; i ens anuncia una idea de societat més d'acord amb el Regne de Déu. Per a nosaltres és irrenunciable.

Política en nom de Déu? (1-10-2017)

Com que es pretén que Déu estigui absent de l'espai públic i de la realitat concreta i quotidiana de les persones, o que la idea de Déu quedi indefinida, sense nom, perquè no es vegi exclosa cap religió (“tradicció” es diu ara), “en nom de Déu” es pot fer qualsevol cosa. Comprovem que, malauradament, en nom de Déu fins i tot es pot practicar el terrorisme.

És legítim fer política en nom de Déu?

La política en democràcia, com exercici del poder social i de govern, s'ha de fer en nom de la persona humana. Una altra cosa és que el valor de la persona humana, els seus drets i deures, la seva dignitat i el seu sentit, no li atorgui la política, sinó el seu origen i la seva destinació. Aquests són previs a la política, no depenen d'un règim o d'una acció política, sinó del seu propi ser i la seva naturalesa.

Ara bé, sí que es pot i s'ha de fer política en nom de Déu. Un cristià ho ha de fer tot en nom de Déu: el treball professional, les tasques quotidianes a la llar, la convivència ciutadana, l'esport, la diversió, el descans, l'estudi, la creació cultural o artística... Creure en el Déu de Jesucrist determina tota una forma de viure. Una forma de viure que, si d'una banda delimita el camp d'actuació (no et permet fer segons quines coses), d'altra banda accentua, estimula, capacita, per realitzar accions que fan créixer la persona humana (eleva a virtut tot allò que és veritablement humà).

El problema esdevé quan algú pretén que la decisió i l'acció pròpia sigui justament la que Déu vol. És com sacralitzar una opció i una conducta que són fruit immediat de la llibertat humana. Som llavors davant d'un dels rostres de l'anomenat “fonamentalisme”.

Quan aquesta manera de procedir s'aplica a la política, les conseqüències són terribles. Perquè el fonamentalisme polític no només afecta una persona o grup reduït, sinó que s'imposa a tota la societat: l'opció política concreta adquireix tot el pes, tota la càrrega obligatòria, que solament és pròpia de la voluntat divina. El polític fonamentalista no ho dirà així, perquè perdria vots, si barregés el seu discurs

públic amb alguna referència a Déu. Però de fet no admet crítica, la seva opció política apareix com a absoluta i inamovible. En part això s'entén perquè el seu assessor d'imatge i comunicació li ha dit que el líder polític, si vol tenir èxit, ha de mostrar convicció i seguretat sense fissures en si mateix i el seu projecte. Alguns voldrien que l'Església aportés aquest plus d'autoritat a la seva pròpia opció política recolzant-la en nom de l'Evangeli. Però en l'Evangeli (en nom del Déu de Jesucrist) moltes altres opcions polítiques són possibles.

De vegades hom lamenta el sofriment del polític sincerament cristià. No podrà oblidar que la política és essencialment servei al poble i que una companya inseparable del servei és la humilitat. Però, ¿és possible la humilitat en l'àmbit de la política, tal com funciona avui?

No deixa de ser rellevant que l'única garantia que faci possible el diàleg entre opcions polítiques sigui admetre que existeix una realitat transcendent, més enllà de les opcions concretes. En nom de Déu es poden cometre molts abusos de caràcter fonamentalista. Però del que sí que estem segurs és que actuar correctament en nom del Déu de Jesucrist permet portar endavant una política veritablement al servei de la persona humana.

L'arbre i els seus fruits (8-10-2017)

En iniciar el curs tenim present l'objectiu pastoral que ens hem proposat, deixant-nos il·luminar per la crida de Crist a “donar fruit”. Les seves paraules s'adrecen a nosaltres, a cadascun en particular, a la nostra comunitat de referència immediata, com la parròquia, i també, sobretot, a la Diòcesi, com a Església Particular.

Tan bon punt escoltem la seva veu ens entra una mena d'inquietud interior, un desassossec, per diversos motius. El primer d'ells sorgeix en posar la mirada sobre nosaltres mateixos: realment donem fruit? quins fruits produïm? D'altra banda, sentim que ens és molt difícil entrar en el terreny al qual sembla cridar-nos Jesús: “els fruits”, els que Ell espera, els seus, els del seu Esperit, no són un misteri? no és Ell solament qui pot donar-los i reconèixer-los com a tals? les seves paraules no donen a entendre que espera de nosaltres quelcom tan elevat que ens sobrepassa? no posa a les nostres mans una responsabilitat excessiva?

Però si tinguéssim Jesús davant nostre, després d'escoltar les nostres objeccions, seguiria reiterant la seva crida. Perquè no és una crida accessòria, que li ve a la ment per casualitat. Al contrari, amb paraules semblants la va repetir insistentment. A més, la seva invitació és coherent amb tot el seu missatge. No tenim excusa que ens alliberi d'aquesta responsabilitat.

Fa bastants anys, en l'última dècada dels setanta, Jaques Loew va publicar un llibre amb el qual pretenia donar una resposta evangèlica a la situació que vivia l'Església: *Sereu els meus deixebles. Reflexions i reflexos*. Ens sorprèn que perdurin les mateixes inquietuds que llavors, encara que l'Església i el món hagin canviat considerablement. El seu primer capítol és un desenvolupament d'aquella imatge bíblica tan rica: porta per títol “L'arbre de la fe”. A l'autor –i a nosaltres– ens serveix aquesta imatge per introduir unes reflexions que brollen del cor amb reflexos en la vida. La fe és com un arbre.

- No comença per les branques. El seu començament és com el de les arrels, que busquen en allò amagat de la terra la humitat, l'aigua que li permeti nodrir-se. Una recerca difícil, en la foscor, salvant obstacles i terrenys estèrils. Es requereix un ésser “humà humil” (en i de la terra – humus). Allò absolutament indispensable és arrelar a la terra humida de la Paraula.
- Però són indispensables també les fulles. Amb la llum del sol transformen en vida la matèria inorgànica que els arriba des de les arrels. Així és la fe que s'exposa al sol que és Crist quan prega. Si la fulla s'amaga del sol i es desvincula de la resta de l'arbre, ben segur que mor.
- Tenim l'arbre per antonomàsia: la Creu en la qual està suspès el fruit més valuós, Crist. Ell és fruit de l'amor més gran: “em va estimar i es va lliurar per mi”. La Creu és l'arbre absolutament fecund, en fer possible el pas a la primavera de la resurrecció.
- I així tenim un bosc vivent d'arbres en expansió... És possible que ens inquieti la mort de vells arbres, abans molt fecunds, però ells són immortals en les seves llavors. Les llavors s'escampen per terres llunyanes, germinant en temps i espais insospitats...

Als antics els agradava recordar que el ritme de les estacions marquen els cicles vitals dels arbres, com les relacions amoroses determinen els estats de l'ànima i la seva fecunditat. Així és la història de fe de cadascun i de l'Església. Només ens cal que no deixi de ressonar en nosaltres la crida de Crist a donar fruit abundant.

Dialogar (15-10-2017)

La situació política en la qual estem immersos reclama, segons l'opinió de molts, un diàleg profund i pacient.

En general, la crida al diàleg té bona premsa, és ben acollida pel gran públic. Només les postures radicals i extremes la rebutgen, perquè consideren que és signe de feblesa o absència de conviccions. Defensar o rebutjar aquesta crida depèn en gran mesura del que s'entengui per “diàleg”.

Per a nosaltres, que hem pogut aprendre a dialogar a l'escola del papa Pau VI, el diàleg és essencialment una recerca en comú d'una veritat, que generalment està més enllà de les posicions de l'un i de l'altre, mitjançant l'intercanvi de paraules i missatges. Això que es veu clar referit a la relació entre persones, també ha de valdre per al diàleg polític.

Però hem d'advertir que aquest diàleg, perquè arribi a poder ser eficaç, ha de complir determinades condicions.

La primera de totes és el que hem pogut llegir en l'editorial d'un diari: urgeix la “desinflamació”. Hem patit una ferida i, segons consells dels sanitaris, la primera tasca per sanar-la és treure la inflamació: si no, no es pot intervenir. La tensió emocional “inflamant” és enemiga de les bones paraules, del seny a l'hora de llegir la realitat tal com és i discernir el que s'ha de fer.

La segona és posar-se d'acord sobre el que significa dialogar en política, és a dir, aclarir l'objecte, el sentit, del que s'està fent. Sobretot en l'àmbit de la política (que de per si és conquesta i exercici del poder), està estesa l'opinió que “dialogar” és sinònim de “negociar”, arribar a un acord entre parts enfrontades, pel qual s'estableix un equilibri de pèrdues i guanys. Aquesta

forma d'entendre el diàleg polític s'assembla molt a les transaccions comercials: en elles es tracta d'arribar a un equilibri d'interessos. Pot ser útil, però en realitat aquesta no és la solució, solament serveix com a sortida momentània al conflicte.

D'això depèn la tercera condició, és a dir, que es cregui realment en la capacitat del diàleg per avançar en la solució del problema i s'evitin pràctiques errònies i falses expectatives (com aconseguir una victòria en el marc d'una lluita de poders que suara hem esmentat).

La quarta condició és que no es defugui la qüestió essencial, en aquest cas quina ha de ser la font de legitimitat. Aquesta és sempre necessària, sigui la que sigui, i tindrà igualment els seus mecanismes de defensa i de canvi. No podran entrar en aquest diàleg els qui no acceptin cap legalitat. Encara que la qüestió és realment seriosa, permeteu-me evocar una anècdota que sona a acudit. El 1936, en plena guerra civil, un personatge il·lustrat torna al seu poble i troba el seu amic, que portava una gran pistola a la cintura: "Escolta, tu tens llicència per portar aquesta pistola? Aquell li respon molt tranquil: De cap manera, tinent aquesta pistola, quina falta em fan les llicències?" Qui pensa així no pot dialogar. De fet els qui adopten aquesta postura "antisistema" sempre han acabat establint un règim molt més coercitiu i dictatorial.

La cinquena condició és que el punt de partida sigui comú. Això és totalment necessari. Si en principi no es dona, la primera tasca serà buscar-lo. Diguem que per dialogar cal "un prejudici compartit", una base comuna sobre la qual edificar la recerca.

Aprofundim en més condicions del diàleg. Abans de res, no oblidem aquella con-

dició bàsica: voler sincerament dialogar, fins i tot reconeixent la seva dificultat i el risc de semblar un feble perdedor.

Diàleg sense fronteres (22-10-2017)

Dues preocupacions condicionen avui la nostra reflexió. La primera segueix sent la situació social que estem vivint a Catalunya i a tota Espanya amb motiu del projecte d'independència. La segona és l'evangelització que porta endavant l'Església oberta a tothom, a propòsit del dia del Domund.

El cartell que enguany difon la campanya del dia del Domund presenta la silueta d'un jove fent un salt cap endavant, acompanyada pel lema "Sigues valent, la missió t'espera". Per si mateix tot salt implica l'abandó de la realitat que es viu. Però el lema indica que no preval la fugida d'un lloc, sinó que el motiu principal de la crida és el que es pretén aconseguir, o sigui, la missió. El salt consisteix a vèncer un obstacle, diríem una frontera, un congost, que impedeix assolir l'altre costat. La interpel·lació a la valentia suggereix que aquest salt requereix fortalesa i decisió, superar pors i mandres.

Estem immersos en una atmosfera tibatada políticament i sona pertot arreu la crida al diàleg, sense que el significat d'aquesta crida quedi suficientment aclarit. Almenys s'entén que tots s'han d'asseure a parlar. Val més això que res. D'altra banda, sabem que si es pretén arribar a realitzar un veritable diàleg s'han de donar determinades condicions. Algunes d'elles, potser les més importants, es refereixen a les actituds personals dels interlocutors.

És en aquest punt on la nostra reflexió troba una sorprenent coherència: el que

es demana a un missioner, a una Església missionera, és quelcom molt semblant al que es requereix a un bon dialogant; cosa no gens estranya: el papa Pau VI en la seva encíclica *Ecclesiam suam* i el Concili Vaticà en la Constitució *Dei Verbum* van insistir que Déu ha tractat la humanitat al llarg de la Revelació i la Història de la Salvació “dialogant”. De fet, la missió evangelitzadora a l'Església és “un immens diàleg sense fronteres”.

Els humans ens entestem a posar fronteres, límits i barreres protectores. Els missioners se les salten. Un fet real il·lustra i confirma el que volem dir: és increïble la paciència i la constància que mostren molts missioners per aconseguir entrar legalment en països “tancats” (dictadures), on desenvolupar la seva tasca missionera. Cap frontera els acovardeix.

És aquest salt (“missioner”) el que s'ha de fer en tot diàleg, també en el diàleg polític. L'altre, per molt tancat que estigui, no és tan estrany com per a no ser escoltat o considerar-lo “indigne” de la meua paraula... En l'autèntic diàleg sempre subsistirà la voluntat sincera d'arribar a l'altre.

Alerta amb les fronteres que ja són dins d'un mateix. Són les més perilloses. Entre elles destaquem els prejudicis. Hem afirmat que en el diàleg ha d'haver-hi entre les parts “un prejudici compartit”, en el sentit d'una base comuna sobre la qual bastir la recerca. Però el prejudici contra l'altre, és a dir, la desqualificació de l'altre abans de parlar, és un autèntic mur, una frontera, que fa estèril tot diàleg. Diuen que el savi Einstein va arribar a afirmar que “és més fàcil desintegrar un àtom que desfer un prejudici”.

Els missioners, des de la seva fe cristiana, no només s'han purificat de prejudicis,

sinó que han fet tot el contrari: l'altre és germà, hi hagi o no fronteres que posin els humans; germà digne, en Crist, de dedicar-li la pròpia la vida.

No pretenem que els polítics practiquin tanta virtut. Però si més no han de ser valents per fer el salt traspasant fronteres, que sempre seran relatives al costat del que realment importa.

La virtut política del diàleg (29-10-2017)

¿És inevitable que la política inclogui sempre una lluita pel poder? En certa manera sí. Perquè, si la política és l'exercici del poder públic, el polític haurà de posseir-lo i, si no l'hi donen sense més, haurà de conquerir-lo i, si per aconseguir-lo troba oposició, haurà de “lluitar.” De fet en el cas de règims democràtics, parlem amb tota naturalitat de conquestes i de lluites de poder dins i fora del partit.

En aquest cas, la crida al diàleg en política sembla quelcom molt innocent, propi més aviat d'un pobre ignorant, que no s'assabenta de la crua realitat. Només s'admertria aquesta crida al diàleg en cas que entenguéssim el diàleg com una mera negociació.

Però ja hem dit que el diàleg en el sentit de mera negociació no és més que un pegat, una cosa per sortir del pas: en no abordar el problema fonamental, aquest seguirà viu i en qualsevol moment revifarà amb tota virulència.

En algun lloc he llegit que el filòsof G. W. Leibniz va arribar a afirmar que

“La posició de l'altre és el veritable punt de vista en la política i en la moral, una sortida de si per adoptar, almenys un instant, el punt de vista de l'interlocutor”.

Sens dubte aquest erudit, matemàtic, filòsof i, en certa manera teòleg, tenia un

concepte molt elevat de la política. Per a ell seria inconcebible sense la virtut. En això coincideix amb el que afirmem en la Doctrina Social de l'Església, és a dir, que la política és l'art d'exercir el poder al servei del bé comú. El servei al bé comú des del poder requereix una gran dosi de virtut, perquè consisteix a sortir d'un mateix fins a aconseguir l'altre en la seva necessitat i en "el seu punt de vista", és a dir, el que l'altre viu, pensa i sent. I aquest moviment interior per arribar a l'altre és precisament la condició fonamental que fa possible el veritable diàleg.

El diàleg en la política, entès així, no exigirà renunciar necessàriament a la ideologia pròpia, el propi pensament o el propi projecte, però sí que requereix aturar-se, "asseure's" al costat de l'altre, i escoltar. És a dir, donar a l'altre, no només la paraula, sinó també un espai i un temps "digne". Suposat el punt de partida compartit i la base comuna sobre la qual poder construir i avançar (del qual ja hem parlat), s'ha de reconèixer en l'altre un interlocutor que mereix ser escoltat.

Per això, convidar al diàleg polític és gairebé una crida a la pràctica de la virtut en la política. Aquesta crida mai no ha de faltar en cap àmbit de la vida humana, com per exemple al món dels negocis, de l'esport o de la cultura... Però ens referim aquí a una virtut específica, la que ha de caracteritzar els polítics segons les circumstàncies que els són pròpies.

Sens dubte el diàleg és útil moltes vegades per arribar a acords. Però des de la fe cristiana anem més enllà de la seva utilitat pràctica. En definitiva, pensem que la pràctica de la virtut, aplicada concretament a la política, es justifica per si mateixa. És més, no ens podem acostar amb

acords que solament aconseguen satisfere interessos dels uns i els altres o pactes que únicament arriben a equilibrar poders.

Ja sabem que això, arribar a acords, ja és molt, donades les circumstàncies. Però tenim el dret (i el deure) d'apuntar més amunt. Els creients seguim Jesús. Ell, després de respondre a Pilat que el seu regne no tenia exèrcits, perquè no era d'aquest món, va afegir que el poder polític és una cosa que ve de dalt –com tantes altres qualitats– per ser administrat segons la voluntat de Déu (cf. *Jn 19,11*).

Encara que ens vegem lluny d'aquest ideal, no renunciem a somniar.

CARTES I EXHORTACIONS PASTORALS

de germans, que ens conserva units per un mateix Esperit.

Que aquest Esperit mantingui sempre viva la nostra generositat.

Amb sincer agraïment.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat*

Carta als subscriptors de la diòcesi en la Jornada de Germanor

Sant Feliu de Llobregat, 23-10-2017

Estimats en el Senyor,

La celebració del dia de Germanor és l'ocasió de posar-nos en contacte, sobretot per agrair-vos de tot cor la vostra generositat envers l'Església Diocesana de Sant Feliu de Llobregat.

Tota ajuda és ben rebuda. Però sabeu que l'ajuda més eficaç a la Diòcesi, des del punt de vista del seu sosteniment material, és el compromís d'una aportació periòdica fixa, sigui quina sigui la seva quantitat. Per l'administració resulta millor saber que podem comptar amb una quantitat determinada i destinar-la al servei o a l'obra adient. Us agraïm, per això, la vostra constància i fidelitat.

Com deia sant Pau, l'ajuda que cada fidel o comunitat fa a les necessitats econòmiques del altres fidels és com una llavor que tard o d'hora dona els seus fruits. Ell i més tard l'Església primitiva afegiran: "l'ajuda econòmica als germans donarà fruits de vida eterna". Realment és un gest ple de significats espirituals i eclesials. Entre altres, significa el compliment del mandat de Jesús: "Us he enviat perquè aneu per tot arreu i doneu fruit". L'ajuda econòmica a l'Església és un fruit de la comunió

VISITES PASTORALS

Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Piera-Capellades

L'Arxiprestat de Piera-Capellades ha viscut la visita pastoral del bisbe Agustí Cortés i Soriano durant la segona quinzena del mes d'octubre. Ha estat un moment de benedicció i acció de gràcies a Déu pel seu ministeri entre nosaltres i l'acció de l'Esperit en les comunitats parroquials.

En el marc de la visita, el senyor bisbe ha participat de les reunions amb els sacerdots i diaques, a més d'entrevistes personals amb ells mateixos. Ha estat una ocasió per compartir els anhels i reptes dels pastors locals amb el nostre bisbe.

També s'ha reunit amb el Consell Pastoral Arxiprestal en presència dels laics de les parròquies de l'arxiprestat, que li han presentat els reptes i signes d'esperança de les comunitats que representen.

El contingut d'aquestes trobades i reunions ha versat sobre replantejar el patronatge de Piera i Capellades al servei de les altres comunitats. Valorar que hi ha comunitats que en depenen en la mesura que no tenen tots els serveis pastorals disponibles i en alguns casos comunitats molt petites que no tenen ni tan sols realitat comunitària. S'ha valorat la relació interparroquial, tant a nivell pastoral evangelitzador, com a nivell de gestió i sostenibilitat econòmica.

Finalment s'han plantejat al senyor bisbe temes sobre els límits de l'arxiprestat que no estan d'acord amb els límits civils dels pobles. També la idoneïtat de les rutes d'atenció pastoral, tant pel que fa als quilòmetres per a servir-les com per la correspondència amb la dinàmica de la realitat social a la qual se serveix.

La visita es va cloure el diumenge 29 a Vallbona d'Anoia amb una entrevista del bisbe Agustí amb els laics de les parròquies de l'arxiprestat. Fou un moment pastoral molt agradable i ple d'esperança. El senyor bisbe ens va esperonar valorant la presència en el territori de petits nuclis de fe cristiana, i el testimoni personal i discret de la gent senzilla dels pobles a semblança de les comunitats descrites a les cartes paulines i els Fets dels Apòstols.

Per tot el que ha suposat aquesta Visita Pastoral del nostre bisbe, en donem gràcies i preguem al Senyor, i a l'empara de la Mare de Déu, per la tasca evangelitzadora i de comunió del nostre Arxiprestat.

ARTICLES I ALTRES ESCRITS

Som una gran família amb tu - Jornada de Germanor 2017

Diuen els estudis sociològics que la família és la institució més valorada de totes, particularment entre la gent jove. No deixa de ser sorprenent, donat el fet que, segons altres estudis sociològics i sobre el que veiem cada dia, la família està avui patint una profunda crisi.

Com explicar aquesta contradicció? Segurament el que es valora més de la família deu ser el que ella té de comunitat de vida, de presència i atmosfera de vida en comú. La família, en aquest sentit, forneix ajuda, acollida, seguretat, sensació de pertinença, etc. Alhora allò que més freqüentment posa en crisi la família deu ser el fet que la família demana, per subsistir i fer aquesta funció de comunitat acollidora, un esforç constant. Aquest esforç és exigint per la necessitat que cada membre, segons la funció pròpia, surti d'ell mateix i serveixi els altres. La família no ajuda si cadascú no ajuda.

Aquesta llei inexorable de la vida familiar es trasllada a tota realitat veritablement comunitària. L'Església, que essencialment és una comunió universal de germans, rep el nom de "gran família". Ella, en efecte, ens acull, ens engendra a la fe i ens apropa els mitjans de gràcia, ens acompanya, ens aporta els espais materials, les persones i

comunitats concretes, les eines adients per créixer, etc. Però també hem d'aplicar a l'Església aquella llei inexorable: no podrem rebre l'ajuda de l'Església sense l'aportació generosa de cadascun dels seus membres.

L'aportació de cadascú a la gran família de l'Església pot ser, de fet, molt rica i variada. Donant per suposat que cap membre de l'Església pot ser merament passiu, i que ja l'esforç personal per portar endavant una autèntica vida de fe és aportació a l'Església universal, la col·laboració visible que cadascú fa a favor de tots, va des de l'estimació sincera, passant per la pregària, el tracte d'ajuda al germà, la dedicació de temps a serveis comunitaris, fins a l'aportació econòmica per al seu sosteniment.

L'aportació econòmica al sosteniment de l'Església és (o ha de ser sempre) un signe de fe i d'amor. Ha de néixer d'un sentit sincer de pertinença a la gran família. Fins i tot hem de fer-la amb un esperit d'agraïment per tot allò que rebem de Déu per mitjà de la seva Església. En el fons, l'aportació econòmica significa allò que en el llenguatge tradicional anomenem "una ofrena": una ofrena agraïda a Déu, dipositada en les mans de la seva Església.

Des de l'Església aquesta ofrena contribuirà a consolidar i eixamplar la gran família, perquè uns altres puguin gaudir dels mateixos beneficis que nosaltres.

A aquesta crida s'uneix el compromís de transparència i bona administració dels béns que són de tots i estan al servei de tots. També en aquest sentit val la crida a fer-ho tot amb la confiança bàsica que caracteritza la vida d'una veritable família.

Amb agraïment sincer, que Déu us beneixi.

*+ Agustí Cortés Soriano.
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat*

Secretaria General

DECRETES

Decret 19/17.- Jubilació de Mn. Àngel Galicia Asesio

Sant Feliu de Llobregat, 12-9-2017

Rebuda la petició del Rev. Sr. Àngel Galícia Asesio, en què sol·licita poder acollir-se a la jubilació i fa renúncia explícita als càrrecs que fins ara tenia a la Diòcesi,

Atès el que disposen els canons 184 §1 i 185 del Codi de Dret Canònic,

Pel present acceptem la petició de jubilació del Rev. Sr. Àngel Galícia Asesio i la renúncia al càrrec d'Adscrit amb facultats de Vicari de la Parròquia dels Sants Just i Pastor i de Capellà de la Llar Mare de Déu de Lourdes, de Sant Just Desvern, i el pas a la situació de prevere jubilat, per les raons adduïdes.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan Pere Pulido Gutiérrez, Pvre.
Secretari general i canceller*

Decret 20/17.- Nomenament d'Arxiprest de l'Arxiprestat d'Anoia

Sant Feliu de Llobregat, 26-9-2017

Havent de procedir al nomenament d'Arxiprest, de l'Arxiprestat d'Anoia;

Tenint en compte el bé pastoral i ateses les circumstàncies personals de l'interessat, nomenem el Rev. Sr. Carles Catasús Pallerola per al càrrec d'Arxiprest de l'Arxiprestat d'Anoia, com a col·laborador del nostre ministeri en l'Església de Sant Feliu de Llobregat, al servei del Poble de Déu, fins el setembre de 2021.

Declarem que li corresponen els drets i deures annexos a aquest càrrec pastoral, i li conferim les facultats adients, segons el dret i les disposicions diocesanes (c. 553 a 555).

Esperem que la seva personal dedicació al ministeri i que la seva generosa disponibilitat, esdevindran un bé per a la vida i el servei pastoral de la Diòcesi.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan Pere Pulido Gutiérrez, Pvre.
Secretari general i canceller*

Decret 21/17. Nomenament d'Arxiprest de l'Arxiprestat de Piera-Capellades

Sant Feliu de Llobregat, 26-9-2017

Havent de procedir al nomenament d'Arxiprest, de l'Arxiprestat de Piera-Capellades, tenint en compte el bé pastoral i ateses les circumstàncies personals de l'interessat, nomenem el Rev. Sr. Ramon M. Bosch Vendrell per al càrrec d'Arxiprest de l'Arxiprestat de Piera-Capellades, com a col·laborador del nostre ministeri en l'Església de Sant Feliu de Llobregat, al servei del Poble de Déu, fins el setembre de 2021.

Declarem que li corresponen els drets i deures annexos a aquest càrrec pastoral, i li conferim les facultats adients, segons el dret i les disposicions diocesanes (c. 553 a 555).

Esperem que la seva personal dedicació al ministeri i que la seva generosa disponibilitat, esdevindran un bé per a la vida i el servei pastoral de la Diòcesi.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan Pere Pulido Gutiérrez, Pvre.
Secretari general i canceller*

Decret 22/17.- Sobre una presumpta guarició a l'ermita de la Mare de Déu del Remei

Sant Feliu de Llobregat, 31-10-2017

Havent rebut informació, en aquesta Diòcesi, sobre una presumpta guarició de la Sra. María Inés Friedmann a l'Ermita de la Mare de Déu del Remei, termini municipal de Sant Vicenç dels Horts (Cervelló), amb data 28 d'agost de 2017,

Havent estat informat que la Sra. María Inés Friedmann patia una presumpta malaltia del sistema nerviós amb pèrdua sensorial i sensibilitat corporal, durant set anys,

Tenint com a precedent el Decret 05/11 de 10 de febrer de 2011, sobre les possibles aparicions de la Mare de Déu en aquest indret de pregària i com prescriu la Constitució *Divinus Perfectionis Magister* de 25 de gener de 1983,

Pel present, encomano al Sr. Vicari Judicial hi faci una indagació prèvia dels presumptes fets, recollint explicació narra-

tiva de la senyora Friedmann, testimonis, documentació mèdica i eventual peritatge.

A Sant Feliu de Llobregat, a 31 d'octubre de 2017.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe
Joan-Pere Pulido Gutiérrez, Pvre.
Secretari General i canceller*

NOMENAMENTS

Nomenaments no parroquials

- Amb data 12 de setembre de 2017, el bisbe Agustí Cortés Soriano ha nomenat Mn. Joaquim Rius Adell per al càrrec de capellà de la Llar Nostra Senyora de Lourdes, de Sant Just Desvern, continuant amb els altres càrrecs parroquials/diocesans.

- Amb data 19 de setembre de 2017, el bisbe Agustí Cortés Soriano ha nomenat Mn. Valentí Alonso Roig per al càrrec de capellà de la Congregació l'Orde del Carme, del Monestir de la Mare de Déu del Carme, de Vilafranca del Penedès. continuant amb els altres càrrecs parroquials/diocesans.

Vida Diocesana

PLA PASTORAL

tolat; L'acció de Càritas que implica tota la comunitat; Formació en doctrina social de l'Església; Vida litúrgica i pregària.

Inici del tercer any del Pla Pastoral

En aquest mes d'octubre s'han celebrat les reunions d'inici de curs en els diversos àmbits diocesans, amb l'eix comú de la presentació del tercer any del Pla Pastoral, amb els accents de la «missió» i de «donar fruit». Ja a finals de setembre, el dia 28, es van reunir els delegats diocesans. Dijous 5 d'octubre va ser el torn dels nou arxipresbiteros, mentre que el conjunt dels preveres i diaques van ser convocats dimarts dia 17 a la Casa de l'Església. En aquesta ocasió, les paraules d'acollida del bisbe Agustí convidaven a viure el Pla Pastoral com un exercici pràctic i concret de la sinodalitat i de la comunió eclesial, amb el convenciment i il·lusió propis de qui sap que el Pla és fruit d'un discerniment fet entre tots. A continuació, Mn. Joan Peñafiel, vicari episcopal del Llobregat, va fer una exposició amb el títol «“Donar fruit” en un context secularitzat», per viure el ministeri i el Pla Pastoral en un nou paradigma, no ja de cristiandat sinó d'Església en camí enmig dels homes, com a signe i sagrament de la presència de Déu. Es van presentar també les fitxes ja editades per desenvolupar diversos punts dels objectius del Pla Pastoral en aquest curs: Preveres i diaques, agents, mestres i acompanyants en l'apos-

CRÒNICA DIOCESANA

SETEMBRE

2 de setembre. El bisbe Agustí presideix la missa d'acció de gràcies del cinquantè aniversari de la construcció del temple i consagració de l'altar de la parròquia de Santa Maria de Sales de Viladecans. Al final de la celebració es presenta el llibre: *Santa María de Sales de Viladecans. 50 años de presencia*. I tot seguit es comparteix un refrigeri a les sales parroquials.

4-6 de setembre. Trobada d'inici de curs dels seminaristes de Sant Feliu de Llobregat i Barcelona, a Tartera, Bisbat de la Seu d'Urgell.

5 de setembre. El bisbe Agustí manté diferents entrevistes amb els delegats diocesans, començant pel delegat d'Ensenyament.

7 de setembre. Reunió del Consell Episcopal, a la Casa de l'Església.

9 de setembre. El bisbe Agustí concelebra en l'ordenació episcopal de Mons. Sergi Gordo i Antoni Vadell, com a bisbes auxiliars de l'Arquebisbat de Barcelona, a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

10 de setembre. El bisbe Agustí concelebra en l'Eucaristia presidida pel Nunci, Mons. Renzo Fratini, a la catedral de Tortosa amb motiu de l'Any jubilar en complir-se el quatre-cents aniversari de la fundació de la Reial Arxiconfraria de la Mare de Déu de la Cinta. Al final de la celebració, el Nunci beneeix la nova imatge de la Mare de Déu de la Cinta que serà emplaçada en la façana principal de la catedral.

12 de setembre. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la catedral de Sant Feliu de Llobregat en l'aniversari de l'inici del seu ministeri episcopal a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. El mateix dia, al matí, la Cúria diocesana felicita el bisbe per aquesta efemèride.

Trobada d'animadors del Moviment de Vida Creixent, a la Casa de l'Església.

13 de setembre. El bisbe Agustí es reuneix amb els seminaristes de la Diòcesi i a continuació participa en els actes d'inauguració del curs del Seminari Conciliar de Barcelona.

14 de setembre. El bisbe Agustí presideix la Missa exequial per Mn. Josep Lluís Moure de Paz, diaca de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, mort el dia anterior, després d'una llarga malaltia, a la Parròquia de Sant Antoni Abat de Vilanova i la Geltrú. Reunió de l'equip de la Delegació diocesana de Catequesi a la Casa de l'Església.

15 de setembre. Reunió del Consell Episcopal, a la Casa de l'Església. El bisbe Agustí presideix la reunió de la Fundació *Laurentius*, a la Casa de l'Església.

18 de setembre. Reunió ordinària del Comitè de Crisi, a la Casa de l'Església. Reunió de l'equip de la Delegació diocesana per a la Pastoral Vocacional, a la Casa de l'Església.

19 de setembre. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia al Monestir de Sant Benet de Montserrat i comparteix el dinar i un espai de diàleg amb la comunitat de monges benedictines.

21 de setembre. Reunió de la Comissió Llei de Transparència, a la Casa de l'Església. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia de festa patronal a la parròquia de Sant Mateu d'Esplugues de Llobregat, amb la presència de la imatge peregrina de la Mare de Déu de Fàtima que, en aquests dies, tindrà estada en diferents parròquies de la Diòcesi.

22 de setembre. Reunió del Consell Episcopal, a la Casa de l'Església. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia d'inici de curs de la Cúria diocesana, a la capella de la Casa de l'Església i, tot seguit es reuneix amb els treballadors de la Cúria. Reunió de l'equip i coordinadors arxipresbitalts de la Delegació diocesana de Catequesi, a la Casa de l'Església.

23 de setembre. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia de la Festa de la Mare de Déu de la Mercè al centre penitenciari de Brians 1. Entre els concelebrants és present el P. Jesús Bel, mercedari, nou coordinador de la Pastoral Penitenciària a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

24 de setembre. El bisbe Agustí concelebra en l'Eucaristia de la Festa de la Mare de

Déu de la Mercè, a la basílica de la Mare de Déu de la Mercè de Barcelona, presidida pel Cardenal Joan Josep Omella i concelebrada, entre altres, pels bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona. Tot seguit el bisbe Agustí participa en el dinar amb els germans de la comunitat de mercedaris de Barcelona, en la festa de la Mare de Déu de la Mercè.

26 de setembre. Reunió de la Delegació de la Pastoral de la Salut, a la Casa de l'Església. Reunió de la Delegació de la Pastoral Sacramental i Litúrgia, a la Casa de l'Església.

28 de setembre. El bisbe Agustí presideix la reunió de delegats diocesans d'inici de curs, a la Casa de l'Església. Entre altres assumptes, es tracta la concreció del tercer any del Pla Pastoral "Jo sóc el cep i vosaltres les sarments", amb el lema: Us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit (Jn 15, 16). L'Església testimoni d'amor en el món.

29 de setembre. Reunió del Consell Episcopal, a la Casa de l'Església. El bisbe Agustí celebra amb els membres del Tribunal Eclesiàstic el 5è aniversari de la seva creació.

30 de setembre. El bisbe Agustí saluda els assistents a la jornada de formació de voluntaris de Càritas diocesana, a la Casa de l'Església. Reunió de l'equip de la Delegació diocesana de Pastoral Juvenil, a la Casa de l'Església.

OCTUBRE

1 d'octubre. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la parròquia de Sant Martí de

Torrelles de Llobregat on celebra el ritu d'enviament dels missioners, David Ferreiro i Cristina Belenguer que juntament amb els seus fills, Damià i Cèlia, tornen a anar a una comunitat de Cochabamba, a Bolívia, per mitjà de l'ONG Ocasha.

2 d'octubre. El bisbe Agustí saluda i dirigeix la pregària de la trobada d'inici de curs dels treballadors de Càritas diocesana, a la Casa de l'Església.

4 d'octubre. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia en la festivitat de Sant Francesc d'Assís amb l'inici de la campanya de Càritas diocesana: "Enllaçat per la justícia. Si cuides el planeta, combats la pobresa".

5 d'octubre. El bisbe Agustí presideix la reunió d'inici de curs d'Arxiprestos, a la Casa de l'Església. Entre altres assumptes, es tracta la concreció del tercer any del Pla Pastoral "Jo sóc el cep i vosaltres les sarments", amb el lema: Us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit (Jn 15, 16). L'Església testimoni d'amor en el món. Així com la coordinació de la Visita Pastoral als arxiprestats i els continguts de formació de les trobades amb els preveres i els diaques.

El bisbe Agustí presideix la reunió del Consell de Càritas diocesana, a la Casa de l'Església.

6 d'octubre. Reunió del Consell Episcopal, a la Casa de l'Església.

Escrutini dels vots en l'elecció dels representants al Consell del Presbiteri, a la Casa de l'Església.

Recés dels seminaristes de Sant Feliu de Llobregat i Barcelona, al Seminari Conciliar de Barcelona.

7 d'octubre. Trobada de formació de voluntaris de Càritas diocesana, a la Casa de l'Església.

Primer Aplec de mestres i professors cristians, a Montserrat. Trobada organitzada per les delegacions d'Ensenyament de les diòcesis amb seu a Catalunya i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya.

8 d'octubre. El bisbe Agustí presideix la trobada d'inici de curs de catequistes i animadors de pastoral de joventut de la Diòcesi, a la Casa de l'Església. A continuació presideix l'Eucaristia i el ritu d'enviament, a la capella de les Germanes del Bon Salvador de Sant Feliu de Llobregat.

10 d'octubre. Reunió dels Consells parroquials d'economia amb motiu de la Jornada de GERMANOR, a la Casa de l'Església.

11 d'octubre. El bisbe Agustí presideix la reunió del Consell per als Assumptes Econòmics, a la Casa de l'Església.

12 d'octubre. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Catedral de Sant Llorenç, en la Festa de Sant Rarimi, compatró de Sant Feliu de Llobregat.

15 d'octubre. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve Sesrovires on confereix el sagrament de la Confirmació a un grup de joves de la parròquia.

16 al 19 d'octubre. XXIII Jornades de Formació i Animació Pastoral a la Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf, a la Sala Mn. Vinyeta de la parròquia de Santa Maria de Vilafranca del Penedès i amb el lema: Us he confiat la missió d'anar per tot arreu i do-

nar fruit. El bisbe Agustí assisteix a la cloenda de les Jornades, el dia 19 d'octubre.

16 d'octubre. Reunió del Consell Episcopal a la Casa de l'Església.

17 d'octubre. Trobada d'inici de curs dels preveres i diaques de la Diòcesi, a la Casa de l'Església. En la trobada el bisbe Agustí anima a acollir el tercer any del Pla Pastoral "Jo sóc el cep i vosaltres les sarments", amb el lema: Us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit (Jn 15, 16). L'Església testimoni d'amor en el món. També Mn. Joan Peñafiel, Vicari Episcopal presenta una ponència: Donar fruit en un context de secularitat. Tot seguit es presenten diferents materials per a treballar el tercer curs del Pla Pastoral i es comparteixen diferents informacions de les delegacions diocesanes. La trobada acaba amb el dinar.

18 d'octubre. Reunió de la Comissió de la Llei de Transparència, a la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí comença la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Piera-Capellades. Al llarg de tot el dia s'entrevista amb els preveres i diaques de l'Arxiprestat. També visita les religioses de les Missioneres filles del Cor de Maria, a la Residència d'ancians Sant Bonifaci i les Caputxines de la Mare del Diví Pastor a Capellades.

19 d'octubre. El bisbe Agustí presideix la reunió del Secretariat del Consell Pastoral Diocesà, a la Casa de l'Església.

20 d'octubre. Reunió de l'equip de la Delegació diocesana de Joventut, a la Casa de l'Església.

21 d'octubre. El bisbe Agustí concelebra en la celebració de l'Eucaristia on el Cardenal Angelo Amato, en nom del papa Francesc, beatifica 109 màrtirs claretians, a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

22 d'octubre. Jornada del Domund-OMP amb el lema "Sigues valent, la missió t'espera".

23 d'octubre. Felicitació de la Cúria diocesana al bisbe Agustí amb motiu del 70è aniversari del seu naixement, a la Casa de l'Església. Els seminaristes de la Diòcesi també feliciten el bisbe Agustí, amb la celebració de l'Eucaristia i el sopar, a la Casa de l'Església.

24 d'octubre. El bisbe Agustí participa en la Trobada de bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, al Seminari Conciliar de Barcelona.

25 d'octubre. El bisbe Agustí concelebra en l'Eucaristia d'inauguració del curs acadèmic de l'Ateneu Sant Pacià, a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona. A continuació assisteix a la sessió inaugural.

El bisbe Agustí continua la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Piera-Capellades amb la reunió amb el Consell Pastoral Arxiprestal, a la sala de la parròquia de Santa Maria de Capellades.

26 d'octubre. El Vicari General es reuneix amb els preveres i diaques que participen en la Pastoral penitenciària a Brians 1 i 2, a la Casa de l'Església.

Pregària vocacional a la capella de la Casa de l'Església amb el testimoni vocacional de Susanna Igual, catequista i coordinadora de la catequesi de Vilanova i la Geltrú.

Reunió de la Delegació diocesana de Pastoral Vocacional, a la Casa de l'Església.

27-29 d'octubre. Trobada organitzada per la Conferència Episcopal Espanyola, amb equips de formadors de Seminaris majors i menors amb el tema de formació: "Custodiar y cultivar las vocaciones: claves para poner en práctica la nueva Ratio Fundamental", amb el ponent, Mons. Jorge Carlos Patrón Wong, Secretari per als Seminaris de la Congregació per al Clergat, a Los Negrals, Madrid.

27 d'octubre. Reunió del Consell Episcopal, a la Casa de l'Església.

29 d'octubre. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria de Corbera de Llobregat on confereix el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.

El bisbe Agustí continua la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Piera-Capellades amb un dinar i reunió conjunta amb els preveres i diaques de l'Arxiprestat a la parròquia de Vallbona d'Anoia. Tot seguit es fa una trobada de diàleg oberta amb els agents de pastoral i altres feligresos de les parròquies de l'Arxiprestat. I es clou la Visita Pastoral amb el res de la pregària de Vespres al temple de la Parròquia de Sant Bartomeu de Vallbona d'Anoia.

30 d'octubre. Reunió de l'equip de la Delegació diocesana de la Pastoral de la Salut a la Casa de l'Església.

NECROLÒGIQUES

Mn. José Luis Moure de Paz

Va arribar a la Casa del Pare, als 88 anys, el passat 12 de setembre, en no poder superar les dificultats de la seva salut i confortat amb els sagraments de l'Església. Les exèquies, presidides pel bisbe Agustí, van celebrar-se a la Parròquia de Sant Antoni Abat, de Vilanova i la Geltrú, a les 11 h del dijous dia 14. José Luis va néixer a Santa Maria de Muxia, a la província de La Corunya, el 8 de juny de 1929 i estava casat amb Juana Muntané Muntané. Fa 32 anys, el 19 de gener de 1985, va ser ordenat diaca pel cardenal arquebisbe de Barcelona, Narcís Jubany, a l'església parroquial de Sant Antoni Abat, de Vilanova i la Geltrú. Entre altres serveis, ha atès les parròquies de Vilanova i la Geltrú i també, durant 18 anys, ha estat diaca encarregat de les parròquies de Sant Pere de Castellet i de Sant Esteve de les Masuques. Amb la col·laboració de la seva esposa i dels corresponents feligresos va recuperar les esglésies d'ambdues localitats esmentades, animant- hi l'activitat pastoral.

INFORMACIONS

Visita de la imatge pelegrina de la Verge de Fàtima a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat

El balanç de la visita de la imatge pelegrina de la Verge de Fàtima a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat es podria resumir amb aquesta expressió: “Quin poder de convocatòria té la Mare de Déu!”. Han estat set dies de presència a les poblacions de Molins de Rei, Esplugues de Llobregat, Sant Joan Despí, Sant Feliu de Llobregat, Martorell, Monistrol, Abrera, Sant Boi de Llobregat, Santa Coloma de Cervelló, Castelldefels, Begues, Torrelles de Llobregat i Olesa de Bonesvalls, amb moments de pregària, processons, res del rosari... i un resultat d'esglésies plenes, així com places i carrers, i molta, molta devoció. Un capellà reconeixia: «He estat més de dues hores seguides sense parar confessant fidels». Una veritable gràcia jubilar, en l'any del centenari de les aparicions de la Mare de Déu a Fàtima. Heus aquí algunes pinzellades.

La presència a Molins de Rei va ser en dia feiner però igualment va ser molt viscuda per la feligresia del poble. Amb agraïment a la Mare de Déu, reconeixen que ha deixat una empremta d'espiritualitat, esperança, amor i pau, bàsics per al

nostre món tan necessitat. A Esplugues de Llobregat, on la Mare de Déu va arribar en una grua per avaria de la furgoneta de transport, la visita a la Parròquia de Sant Mateu va coincidir amb la festa patronal i va comptar amb la presència del bisbe Agustí. Especialment emotiva la consagració a la Mare de Déu, amb la pregària jubilar. El ressò a Sant Joan Despí és molt positiu, perquè ha revitalitzat la devoció a la Verge i la Parròquia de Sant Joan Baptista ha esdevingut referència d'acollida per a les més de 150 persones que van passar durant el dia, i lloc de trobada amb Jesús, acompanyat de la seva Mare. En un ambient de gran recolliment, un centenar de monistrolencs van rebre la imatge a la Plaça de la Font Gran, amb la presència de l'alcalde que va fer el gest simbòlic de deixar anar un colom blanc davant la Mare de Déu de Fàtima. Aquest gest també es va repetir a Abrera, on tots els actes van tenir lloc a l'aire lliure: la benedicció i res del rosari, la missa i la pregària-concert final. Els joves de la parròquia van portar a terme tot el servei d'ordre i els nens i nenes de catequesi van fer volar globus xinesos, simbolitzant la consagració a la Mare de Déu. A la Parròquia de Sant Baldiri, de Sant Boi de Llobregat, hi van participar unes 400 persones que a més de la missa i la consagració a l'Immaculat Cor de Maria, van resar el rosari, amb fragments dels records de Lucia, la pastoreta de Fàtima. Un programa similar va realitzar-se a Santa Coloma de Cervelló, amb unes 150 persones que van participar amb gran emoció. Una joia ha estat veure la mobilització de tantes persones a Castelldefels, gairebé prop d'un miler en conjunt. La processó des de l'església de Montserrat fins a la Parròquia de Santa Maria va iniciar-se amb

mitja hora de retard perquè la policia local no havia previst tanta participació ciutadana i va haver de demanar reforços. A més de molts fidels, van involucrar-se en els diversos actes el coro rociero «Blanca Paloma», l'agrupació musical de la Hermandad del Santo Cristo de la Paz, el grup de Pastoral de la Salut i el de la renovació carismàtica.

Organismes Diocesanes

VICARIA DEL LLOBREGAT

Eucaristia amb motiu dels 50 anys de la construcció del temple parroquial de Santa Maria de Salas

El passat 2 de setembre es va celebrar una Eucaristia d'acció de gràcies a la Parròquia de Santa Maria de Salas, de Viladecans, amb motiu dels 50 anys de la inauguració del temple. La creació de la nova parròquia es va concretar els anys seixanta del segle passat, donat el creixement demogràfic de la població. La primera pedra del nou temple es va posar per la Festa Major d'Estiu, el 8 de setembre de 1962 i es va inaugurar el 27 d'agost de 1967. Enguany s'ha volgut donar gràcies a Déu per aquesta presència de la comunitat parroquial amb l'Eucaristia del 2 de setembre a les 19 h, presidida pel bisbe Agustí, i amb la presència d'alguns regidors del consistori municipal, veïns del barri i feligresos de la parròquia i de les altres parròquies de Viladecans.

Aplec a la Parròquia de la Santa Creu d'Olorda

Aquesta celebració, que va tenir lloc dissabte 16 de setembre, és la continuació de la festa que des del 2010 es va recuperar en el dissabte més proper a la celebració litúrgica de l'Exaltació de la Santa Creu

(14 de setembre), i que es va promoure des de les parròquies de Molins de Rei i amb la col·laboració de la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià. Enguany, però, la celebració ha estat més lluïda ja que, coincidint amb la cessió de l'atenció pastoral que l'arquebisbat de Barcelona ha fet de la Parròquia de la Santa Creu d'Olorda a Molins de Rei, i al fet que l'administrador parroquial és el mateix rector de les parròquies de la vila, s'ha creat una comissió organitzadora que ha preparat la celebració, amb actes des de les 9 fins a les 18 h. A més de l'acte central, la missa a les 11 h, presidida per l'anterior rector de Molins, Mn. Xavier Aymerich, i concelebrada per l'actual rector, Mn. Vicenç Guinot, i altres preveres, va haver-hi caminada i pujada en bicicleta, coral, gegants, esbart, percussió, i sardanes amb la cobla «Ciutat de les roses», amb la generosa participació de grups i entitats de Molins de Rei, Sant Feliu de Llobregat i Sarrià.

VICARIA DEL PENEDÈS-ANOIA- GARRAF

VICARIA JUDICIAL – TRIBUNAL ECLESIASTIC

XXIII Jornades de Formació i Animació Pastoral a Vilafranca

Un any més se celebren aquestes jornades que tenen una àmplia recepció entre les comunitats cristianes de la Vicaria del Penedès-Anoia Garraf. Enguany, les ponències formatives s'han articulat entorn el lema del Pla Pastoral per a aquest curs, «Us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit», i tindran lloc del 16 al 19 d'octubre de 2017 a la sala mossèn Vinyeta, de Vilafranca del Penedès, de les 21.30 a les 23 h. El calendari de les xerrades és el següent:

- Dilluns 16 d'octubre: «Càritas i la comunitat cristiana». A càrrec de Conxa Marqués i Ramon Carbonell, equip directiu de Càritas Sant Feliu.
- Dimarts 17 d'octubre: «Església petita i fecunda, visió bíblica». A càrrec de Javier Velasco Arias, professor de Bíblia.
- Dimecres 18 d'octubre: «Els joves, la fe, la vocació». A càrrec de Carles Muñoz, delegat de pastoral juvenil i joves de la comunitat.
- Dijous 19 d'octubre: «Martí Luter, als 500 anys de l'inici de la Reforma». A càrrec d'Hèctor Vall, jesuïta, professor d'Ecumenisme.

Tasca pastoral del notari eclesialstic

Tot i que la funció jurídica és bàsicament la mateixa, és prudent no confondre el notari eclesialstic amb el notari civil, per al qual a Espanya i a altres països d'Europa exigeixen al Graduat en Dret superar una prova molt dura en forma d'oposicions. El notari eclesialstic, per contra, no requereix tanta selecció acadèmica; tot i que el dret canònic obliga que sigui un catòlic que gaudeixi de bona fama, una persona de virtuts humanes, principalment honradesa i veracitat. Se l'anomena canceller-secretari o general al notari principal de cada Cúria i pot haver-hi un vice-canceller. També en cada Tribunal Eclesialstic hi ha almenys un notari, que és l'equivalent a la justícia civil al secretari judicial, avui anomenats lletrats de l'administració de justícia. El notari eclesialstic aixeca acta, donant fe de tot el que evidencia la seva pròpia persona. Dona fe de la declaració de la persona i de les circumstàncies de lloc, dia i hora de l'acte processal. Els decrets de l'ordinari del lloc o del vicari judicial no tenen força jurídica si no porten la seva signatura annexa amb segell propi del notari. De la mateixa manera, tota sentència necessita d'idèntica garantia per a la seva validesa. En definitiva, és el fedatari eclesialstic qui

relata la sentència que ha estat dictada pels jutges diocesans. Una altra funció del notari eclesiàstic (cànon 486), seria amb màxima diligència custodiar els principals documents, civils i eclesiàstics, referits als assumptes diocesans, sota inventari rigorós. És essencial per al Poble de Déu que els drets fonamentals dels fidels (cànon 221) puguin ser exercits amb seguretat jurídica i sentit pastoral, sense precipitacions ni omissions. La fe notarial garanteix la seva estabilitat i apropa la justícia al ciutadà del carrer. Tot això sense oblidar la funció prudentment assessora del notari de cara al vicari judicial, i fins i tot de cara al propi bisbe diocesà.

(Article publicat al Full Dominical 3-9-2017)

El Tribunal Eclesiàstic de Sant Feliu fa cinc anys

Celebra el Bisbat de Sant Feliu de Llobregat els cinc primers anys del Tribunal Eclesiàstic propi, un organisme diocesà necessari en tota Església local per a fer realitat la funció judicial. Ha estat un temps centrat a crear un equip de treball, integrat pel vicari judicial, dos jutges diocesans adjunts, el ministeri públic i dos notaris eclesiàstics. Concorrent en cadascú les condicions que hi demana el dret canònic i després de comunicar-ho a la Seu Apostòlica, van prendre possessió dels seus respectius càrrecs l'octubre del 2012: un acte senzill i alhora solemne que va presidir el senyor bisbe, qui és en definitiva el jutge nat per a tota la diòcesi. Hi va haver parlaments del vicari judicial metropolità, Mn. Joan Benito i Tolsau, i autoritats civils convidades. El Tribunal es va marcar com a objectiu prioritari actuar amb rigor professional i

sensibilitat pastoral, sempre en i des de la diocesaneïtat. Això s'ha anat materialitzant en el tractament acurat amb els diversos professionals del Dret, portadors de causes de nul·litat de matrimoni. Una cura extensible a tantes persones que es comuniquen amb el nostre bisbat en qualitat de consorts, pèrits i testimonis, conscients de ser per a tots ells el rostre humà visible de l'Església santfeliuena. A tall d'exemple, només apuntar que en puntuals ocasions els membres del Tribunal s'han desplaçat al lloc de residència quan algú, per motius justificats, se li feia difícils comparèixer a la nostra seu per a declarar. Cinc anys en què el bisbe Agustí Cortés ha mantingut entrevistes periòdiques amb el seu vicari judicial, que l'ha anat informant puntualment sobre la feina del Tribunal. Amb l'objectiu bàsic d'aproximar aquest organisme a la vida parroquial, hi ha hagut també una presència de Mn. Sols, vicari judicial, als arxiprestats, aclarint dubtes als seus companys clergues. Finalment, no podem obviar dues qüestions: l'impacte professional pastoral que ha suposat la reforma dels processos matrimonials promulgada pel papa Francesc, i aquest esforç fet en equip de publicar cada trimestre al Full Dominical breus comentaris al voltant de temes jurídics d'ordre pràctic. Estem convençuts que caminant amb aquestes pautes podem oferir a tots els feligresos un dret humanament atractiu i des de l'equitat.

(Article publicat al Full Dominical 15-10-2017)

ADMINISTRACIÓ ECONÒMICA

Reunió amb els consells parroquials d'economia

Convocada per l'Administració econòmica del bisbat, va tenir lloc dimarts 10 d'octubre a les 21 h, a la Casa de l'Església. La reunió va ser presidida pel bisbe Agustí, el qual va incidir en els vincles de germanor, afectiva i efectiva, que han d'animar la vida de l'Església local, i en la conveniència i necessitat d'una gestió totalment transparent de tot el que fa referència a l'economia de l'Església. En aquest sentit, també el secretari general, Mn. Joan Pere Pulido, subratllava la idea que la gestió transparent de l'economia diocesana no es realitza només per complir la llei sinó per ètica cristiana. Durant la reunió es va presentar el tancament de l'exercici 2016, entregant-ne còpia a cada parròquia. L'ecònom va donar les gràcies a totes les parròquies per l'esforç en la implementació del nou sistema comptable indicat des de la CEE i també va agrair a tot l'equip d'Administració per la seva dedicació, en temps i ajuda, a les diverses parròquies a l'hora d'introduir aquest nou sistema comptable.

Informacions sobre la Jornada de Germanor

Sant Feliu de Llobregat, 30-10-2017

Benvolguts rectors,

S'aproxima ja la diada de Germanor, fixada enguany per al diumenge 12 de novembre de 2017.

En altres ocasions fèiem un Full Dominical Extra sobre aquest tema però aquesta vegada no ho farem així. La campanya informativa Germanor 2017 consta de:

- Cartells "Amb tu, som una gran família" en català i castellà, distribuïts a cada parròquia el dia 10 d'octubre, durant la reunió dels consells parroquials d'economia a la Casa de l'Església.
- Sobres per a la col·lecta, distribuïts a cada parròquia el dia 10 d'octubre, durant la reunió dels consells parroquials d'economia a la Casa de l'Església.
- Fulletons "La nostra Església", en català i castellà, distribuïts per valisa durant els dies 25 a 27 d'octubre.
- Full Dominical ordinari del dia 12 novembre, que es distribuirà per valisa a les parròquies entre els dies 8 i 10 de novembre. En aquest Full el bisbe Agustí en farà menció a la glossa i hi trobareu alguna informació més sobre la Campanya de Germanor.

Amb aquests elements, us animem a fer el més efectiva possible aquesta campanya entre la feligresia, per créixer en un sentit autèntic de "germanor", efectiva i afectiva.

Un suggeriment pot ser tenir a les taules de distribució de les parròquies, el Full Dominical 12 novembre i al costat el fulletó

“La nostra Església”, o fins i tot, distribuir-ho juntament. D’aquesta manera sumem la informació que arriba a la gent.

A més, en la segona quinzena de novembre, sortirà publicada la primera Memòria anual d’activitats del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, amb una doble finalitat: satisfer les demandes d’una transparència en la gestió econòmica cada vegada major i divulgar l’obra que l’església fa a favor de la societat en compliment de la seva missió. D’aquesta publicació farem una difusió àmplia, que arribi a les parròquies, ajuntaments, subscriptors, etc.

Ben agraïts per la vostra ajuda,

Rafael Galofré, ecònom diocesà

Delegacions Diocesanes

CATEQUESI

qual es va celebrar el ritu de l'enviament de catequistes, tot recordant que la seva missió és missió d'Església, i és en el seu nom que anuncien la Paraula de Déu. Un joíós berenar compartit al claustre de la Casa de l'Església va posar el punt final a la trobada.

Trobada de catequistes i animadors d'infants, adolescents i joves

Ja és tradició, ja són onze anys, que es fa aquesta trobada que enguany ha aplegat més de tres-cents catequistes d'infants, adolescents i joves. Una tarda per compartir amb els mossens presents i el bisbe Agustí la joia de portar la Bona Nova i de sentir-se Església diocesana. Després de la benvinguda del bisbe Agustí, Mn. Ramon Bosch, rector a Piera, va conduir la reflexió que partia de l'objectiu pastoral diocesà «Anar per tot arreu i donar fruit» i que la Delegació de Catequesi ha concretat amb el lema «L'amor que creix», pensant en la família com a escola privilegiada d'amor. Avui dia trobem nous paradigmes de família i una gran pluralitat de situacions, per a les quals continua vigent la crida a anunciar Jesucrist, malgrat la fredor o el desinterès de l'ambient. Per altra part, els animadors de la Pastoral Juvenil van rebre en mà els materials elaborats per la Delegació de Joventut, que volen posar l'accent en l'itinerari i l'acompanyament dels adolescents i joves. Aquests mateixos materials són a l'abast al web de SantfeliuJove. La cloenda va ser l'Eucaristia, presidida pel bisbe Agustí i concelebrada amb els mossens acompanyants, al final de la

MISSIONS

Enviament missioner a Bolívia

Diumenge 1 d'octubre, a la Parròquia de Sant Martí, de Torrelles de Llobregat, va tenir lloc en el marc de l'Eucaristia de les 10.30 h, l'enviament missioner de David Ferreiro i Cristina Belenguer, amb els seus fills Damià i Cèlia. La celebració, presidida pel bisbe Agustí, va ser emotiva i participada, amb presència de la comunitat parroquial de Torrelles, el seu poble natal. El dia 5 d'octubre, concretament, van viatjar cap a Bolívia, on ja van viure i treballar com a família missionera del 2010 al 2016. Ara col·laboraran a Cochabamba amb la Fundació Amanecer, de les Filles de la Caritat, en un projecte que ja coneixen bé de la primera estada a Bolívia. Els desitgem totes les benediccions de Déu en aquesta nova etapa!

JOVENTUT

Carta d'inici de curs del delegat

Sant Feliu de Llobregat, 1-9-2017

Benvolguts,

En aquests primers dies de setembre, i mitjançant aquesta carta, vull avançar-vos algunes de les iniciatives i dates que promourem, aquest curs 2017–2018, des de la Delegació diocesana de pastoral juvenil. Ho fem amb un esperit de col·laboració amb tot allò que es fa des de les parròquies, arxiprestats, carismes i moviments de la diòcesi.

Els bisbes de Catalunya, a petició dels delegats reunits en el SIJ, han convocat per la propera Pentecosta l'Aplec de l'Esperit. Això serà a la diòcesi de Tortosa els dies 19 i 20 de maig de 2018. Per aquest motiu enguany no hi haurà Trobada diocesana d'adolescents i joves.

Sí que mantenim dues trobades adreçades a col·lectius concrets de joves. Per una banda la Trobada amb els joves que han de rebre el sagrament de la Confirmació, el diumenge 18 de febrer, durant la tarda; i per l'altra la Trobada amb els joves +18 anys, el dissabte 28 d'abril, al vespre – nit, juntament amb la Delegació de pastoral vocacional.

Als catequistes, animadors, monitors i educadors, us esperem a la Trobada d'inici de curs de catequistes, el diumenge 8 d'octubre, durant la tarda, amb una formació específica i l'enviament per part del bisbe Agustí. Pels animadors de la Fe en els Centres d'esplai tindrem una formació la nit del divendres 16 de febrer. Pels equips de pastoral de les Escoles cristianes tindrem la nostra trobada el dilluns 27 de novembre.

Continuarem oferint dos moments de recés a l'inici de l'Advent i de la Quaresma, els diumenges 3 de desembre i 18 de febrer, respectivament. I voldrem trobar-nos a les Vetlles de pregària a la Mare de Déu, de Montserrat el 26 d'abril, i de la Immaculada el 7 de desembre.

Referent al Pla Pastoral 2015 – 2018 us facilitarem un material per descobrir i treballar la Doctrina Social de l'Església amb els grups d'adolescents i joves. També en continuïtat a la crida a una pastoral on l'Acompanyament tingui més cabuda, tindreu accés a unes fitxes per concretar aquest acompanyament amb adolescents i joves.

Si durant aquestes primeres setmanes o mesos del curs, us reuneix per tal de programar el curs de la pastoral juvenil de la vostra parròquia o arxiprestat, o per pensar alguna iniciativa evangelitzadora entre els adolescents i joves, recordeu que la Delegació i la Comunitat d'Acompanyants estem al vostre servei.

També, com anem fent aquests darrers anys, demanaré als arxiprestos poder participar a les vostres reunions d'arxiprestat per tal de poder tenir un intercanvi d'informació i opinió i una conversa més fluïda.

Bé, restem a la vostra disposició.

Atentament,

Carles Muñoz, prevere

PASTORAL VOCACIONAL

Exercicis espirituals per a seminaristes

Del 27 d'agost a l'1 de setembre han tingut lloc a la Casa d'Exercicis de Caldes de Montbui una tanda d'exercicis espirituals adreçada als seminaristes de tot Catalunya que es troben a l'etapa pastoral. Un cop acabats els estudis de filosofia i teologia, els seminaristes continuen la seva formació amb una període de major implicació pastoral en alguna parròquia que els aproxima més a la realitat de servei que viuran un cop rebudes les ordenacions diaconal i presbiteral. De la nostra diòcesi de Sant Feliu de Llobregat hi han participat Mario Pardo i Jordi Mondragon.

Inici de curs al Seminari Conciliar

El proper dimecres, 13 de setembre a les 19 h, tindrà lloc l'inici de curs per als seminaristes de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat, amb la presència dels bisbes d'aquestes diòcesis, que celebraran l'Eucaristia i compartiran a continuació el sopar amb els estudiants i formadors. En aquest nou curs s'incorpora un nou seminarista de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. Es tracta d'Alejandro Alan Lértora, vinculat a la parròquia de la Immaculada de Vilanova i la Geltrú, tot i que prové de la Diòcesi

de Zárate-Campana (Argentina). A partir d'aquest curs col·laborarà, pastoralment, els caps de setmana amb la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat de Llobregat.

Pregària vocacional

El dijous 26 d'octubre, a les 19 h, a la capella de la Casa. Es reprèn aquesta pregària dels darrers dijous de mes, amb una intenció especial per les vocacions. Amb el desig d'aprofitar aquesta cita que mensualment convoca la Delegació de Pastoral Vocacional per aprofundir i difondre la «cultura vocacional»; en cada ocasió hi haurà un testimoni vocacional que posarà en evidència també la pròpia experiència d'acompanyament i de discerniment. En aquesta primera ocasió, Susanna Igual, catequista de Vilanova i la Geltrú i coordinadora de l'arxiprestat de Garraf en aquest àmbit pastoral, donarà el seu testimoniatge.

DIACONAT PERMANENT

Trobada de formació de preveres i diaques

Té lloc a Sant Feliu de Llobregat, a la Casa de l'Església, seu diocesana, el 17 d'octubre, de les 10.30h fins al dinar, amb l'aplicació del 3r any del Pla Pastoral com a temàtica principal.

Programa:

10:30. Pregària de l'Hora menor, a l'auditori de la Casa de l'Església.

11:00. Salutació de Mons. Agustí Cortés.

- Presentació del Pla pastoral 2017/2018: Us he confiat la missió d'anar a tot arreu i de donar fruit (*Jn 15, 16*). L'Església testimoni d'amor en el món

- Reflexió sobre el tercer any del Pla pastoral. Ponent, Mn Joan Peñafiel: Donar fruit en un món secularitzat.

- Col·loqui.

12:30. Descans.

13:00. - Presentació de les fitxes i material del Pla pastoral.

- Informacions diocesanes.

13:45. - Dinar.

EVANGELITZACIÓ I APOSTOLAT SEGLAR

La Mercè i la pastoral penitenciària a la diòcesi

Dissabte 23 de setembre, vigília de la festivitat de la Mare de Déu de la Mercè, redemptora de captius, el bisbe Agustí i una bona part dels capellans que treballen a la pastoral penitenciària de la diòcesi, amb diaques i laics voluntaris d'aquest àmbit, van celebrar l'Eucaristia amb una vuitantena d'interns de la presó Brians 1, al terme de Sant Esteve Sesrovires. Durant l'homilia, el bisbe Agustí va manifestar que celebrar l'Eucaristia amb els interns era una gran regal i els explicava que sovint, «els que estem fora, tot i que no ho sembli, també estem privats de llibertats perquè estem esclavitzats per mil coses en el món que ens envolta». I fent referència a la Mare de Déu afegia: «La llibertat només s'aconsegueix estimant els altres, tal i com Maria ens estima (...), ella que porta tants anys amb una relació íntima amb els captius i els pares mercedaris. És la relació d'una mare que pateix pels seus fills.» El món de la pastoral penitenciària té rellevància a la nostra diòcesi, donada la presència dels centres penitenciaris Brians 1 i Brians 2, que en els últims mesos han acollit més interns després del tancament de la Model de Barcelona. Des d'aquest curs,

com a coordinador d'aquest àmbit diocesà hi ha el mercedari P. Jesús Bel, amb els capellans Josep Maria Fabró, Jordi Tres i altres que ocasionalment hi col·laboren, el diaca Miquel Àngel Jiménez i tot un equip de laics i laiques voluntaris.

Xerrada-col·loqui a Sant Boi de l'Equip de Pastoral Obrera

L'Equip present en aquesta ciutat ha organitzat per al dijous 19 d'octubre, a les 19 h, aquest acte en relació al tema dels atemptats terroristes a Barcelona i Cambrils del passat mes d'agost. tindrà lloc a la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i el tema quedarà introduït per Jaume Flaquer, SJ, de Cristianisme i Justícia, i expert en l'Islam.

Pregària per la cura del planeta i contra la pobresa

La campanya de Càritas «Si cuides el planeta, combats la pobresa», en coordinació amb Mans Unides i Justícia i Pau, convidava les comunitats parroquials i grups presents a la diòcesi a realitzar una celebració-pregària amb l'eix motivador de l'encíclica Laudato Si' al voltant del 4 d'octubre, festivitat de Sant Francesc d'Assís, inspirador d'aquest document segons el mateix papa Francesc. Entre les tantes iniciatives, també a la Casa de l'Església, seu del bisbat i de Càritas Diocesana de Sant Feliu, es va celebrar una Eucaristia el mateix dia 4 d'octubre a la qual van participar treballadors de la Cúria i de Càritas.

[Documents]

CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE

Mons. Sebastià Taltavull, nou Bisbe de Mallorca

Barcelona, 19-9-2017

Al migdia del dimarts 19 de setembre de 2017, la Santa Seu ha fet públic que el papa Francesc ha nomenat bisbe de Mallorca Mons. Sebastià Taltavull Anglada. Mons. Sebastià Taltavull és bisbe auxiliar de Barcelona des de l'any 2009.

Mons. Sebastià Taltavull va néixer a Ciutadella de Menorca el dia 28 de gener de 1948. L'any 1959 ingressà al Seminari Diocesà de Menorca, on cursà els estudis d'humanitats, filosofia i teologia. Fou ordenat sacerdot el 23 de setembre de 1972 a la catedral de Mallorca.

El Sant Pare el nomenà Bisbe auxiliar de Barcelona el dia 28 de gener de 2009 i va rebre la consagració episcopal el dia 21 de març del mateix any 2009. Des del dia 8 de setembre de 2016, ha estat Administrador Apostòlic de la diòcesi de Mallorca.

A la Conferència Episcopal Tarraconense és el Bisbe delegat per a la Catequesi i també de la pastoral obrera. A la Conferència Episcopal Espanyola és membre de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social i de Pastoral Social.

La basílica de la Sagrada Família acollirà el 19 de novembre una Missa en Acció de Gràcies pel seu servei a l'Església que pelegrina a Barcelona. El 25 de novembre està previst que el bisbe electe de Mallorca iniciï el seu ministeri episcopal a la diòcesi balear en una Missa que es celebrarà a la Catedral de Palma de Mallorca.

Nota de la Conferència Episcopal Tarraconense davant la situació que viu Catalunya

Barcelona, 20-9-2017

En aquests dies, demanem a tots els catòlics que preguin, que demanin la benedicció de Déu sobre Catalunya, que viu un moment delicat de la seva història.

Demanem també a Déu per totes les persones que tenen la responsabilitat en el govern de les diferents administracions públiques, de la gestió del bé comú i de la convivència social.

L'Església vol ser ferment de justícia, fraternitat i comunió, i s'ofereix per ajudar en aquest servei en bé del nostre poble.

Animem tothom, especialment els laics cristians, a ser responsables i compromesos en la vida pública, per avançar en el camí del diàleg i de l'entesa, del respecte als drets i les institucions i de la no confrontació, ajudant que la nostra societat sigui un espai de germanor, de llibertat i de pau.

Que el seny i el desig de ser justos i fraters ens guïï a tots

Aplicació per als sistemes Android i iPhone de telefonia mòbil de la Litúrgia de les Hores en català

Barcelona, 27-9-2017

Després de la nova edició de la Litúrgia de les Hores en català que va sortir a la llum el mes de setembre de 2016, tenim ara el goig de presentar l'aplicació per als sistemes Android i iPhone de telefonia mòbil de la mateixa Litúrgia de les Hores en català, amb la mateixa versió del text oficial preparat per la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Amb aquesta APP, amb la qual es pot accedir a totes les hores de l'ofici diví i que cada usuari podrà utilitzar amb el propi de la diòcesi on es trobi, volem contribuir a estendre la pràctica de la pregària de l'Església en tota la comunitat del Poble de Déu. Són ja molts els fidels i les comunitats que han trobat en la Litúrgia de les Hores el camí de la fidelitat en la pregària de cada dia i van redescobrint amb goig els tresors que conté la pregària de l'Església, i hi tenen una font d'espiritualitat.

Tant de bo, doncs, aquest mitjà tan propi dels nostres temps, faciliti que les hores de la vida quotidiana de cada fidel i de cada comunitat puguin ser viscudes més intensament amb el Senyor en la comunió eclesial.

Enllaços per descarregar l'aplicació:

Android:

<https://play.google.com/store/apps/details?id=cpl.cpl>

iPhone:

<https://itunes.apple.com/us/app/litcat-cpl/id1283136025?l=es&ls=1&mt=8>

1r aplec de mestres i professors cristians de Catalunya

Les delegacions d'Ensenyament dels bisbats de Catalunya i la Fundació Escola Cristiana, juntament amb el Moviment cristià

de mestres i professors, van celebrar al Santuari de la Mare de Déu de Montserrat, el dissabte 7 d'octubre, el primer aplec de mestres i professors cristians que va comptar amb la participació de 130 persones. En aquesta primera ocasió, l'objectiu ha estat especialment convocar els professors i mestres cristians de l'escola pública perquè es coneguin entre ells i enforteixin llaços de fraternitat. La jornada es va iniciar amb la benvinguda a càrrec del prior del Monestir, P. Ignasi Fossas, i de l'Arquebisbe Jaume Pujol, bisbe encarregat de l'àmbit d'Ensenyament a la Conferència Episcopal Tarraconense. Després de la participació a l'Eucaristia del Santuari, amb la presència de l'abat Josep Maria Soler, el Dr. Àngel Belzunegui, professor de Sociologia a la URV i responsable de la Càtedra d'Inclusió Social d'aquesta universitat, va pronunciar la ponència de la jornada sobre l'acció social de les entitats d'Església i la seva aportació a la cohesió social de Catalunya, una recerca promoguda conjuntament per la Càtedra d'Inclusió Social de la Universitat Rovira i Virgili (URV) i la Fundació Pere Tarrés. A la tarda, els mestres van fer treball per grups diocesans pensant sempre en la missió evangelitzadora que tot cristià ha de tenir en la seva vida professional i en el testimoni que ha de donar en l'àmbit de l'escola i l'institut.

Càritas Catalunya presenta la memòria 2016

Barcelona 18-10-2017

Avui al matí, a la seu de Càritas Catalunya ha tingut lloc la presentació en roda de premsa de la Memòria 2016 de les Càritas Diocesanes amb seu a Catalunya.

A l'acte han intervingut Mons. Joan Josep Omella, Cardenal Arquebisbe de Barcelona i responsable de la pastoral social de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), Bisbe Delegat de la CET a Càritas Catalunya, Francesc Roig, president de Càritas Catalunya, Anna Roig, cap de l'Àrea de Comunicació i Relacions Institucionals de Càritas Diocesana de Barcelona i Luis Miguel Luna, responsable del Departament de Comunicació de Càritas Catalunya.

Després de la benvinguda efectuada per Mons. Joan Josep Omella, Francesc Roig -president de Càritas Catalunya- ha presentat la tasca desenvolupada per les Càritas Diocesanes amb seu a Catalunya, una tasca que ha estat possible gràcies a l'acció en xarxa de les 526 Càritas parroquials, interparroquials i arxiprestals, i les 10 diocesanes amb el suport de més de 12.000 persones voluntàries.

En la seva intervenció ha manifestat que “respecte de l'any 2015, hem atès un 4,7% més de persones, en total 360.604 (343.513 el 2015), i hem vist augmentar un 11,5% el nombre de projectes (1.729 el 2015 / 1.954 el 2016) i d'intervencions”.

La despesa efectuada l'any 2016 per les Càritas Diocesanes ha estat de 47,5 milions d'euros, dels quals el 84%, 40,1 milions d'euros, s'han destinat a l'Acció Social.

Per Francesc Roig, la Memòria 2016 mostra, una vegada més, que “ens trobem molt lluny d'una realitat en què la persona sigui el centre de l'interès col·lectiu”. Per Càritas Catalunya, problemes com l'atur, la precarietat laboral, l'explotació, la pobresa infantil, l'acolliment als qui fugen del seu país per la guerra o per la fam, els sense sostre, el fracàs escolar, la solitud de moltes persones grans, la pobresa hereditària, la conculcació d'un dret tan

bàsic com és el dret a l'habitatge digne..., són realitats que segueixen colpejant les persones més desprotegides.

El perfil de les persones beneficiàries

Posteriorment, Luis Miguel Luna, responsable de Comunicació de Càritas Catalunya ha exposat el perfil de les 360.604¹ persones beneficiàries.

El 58,2% són famílies amb fills a càrrec (el 39,4% són parelles amb fills i un 18,8% són famílies monomarentals). El 26% de les persones són persones que viuen soles i el 4,7% són parents que viuen junts. Així doncs, es posa de manifest que les famílies amb fills a càrrec són les més vulnerables.

Pel que fa a la tinença de l'habitatge, el 50,1% de les llars viuen en un habitatge de lloguer i el 39,5% no tenen un habitatge digne.

Tan sols tenen un habitatge en propietat un 10,4% de les llars ateses per les Càritas.

El 47,5% de les persones ateses han nascut a Espanya o a la resta d'Europa. El 52,5% han nascut fora d'Europa: el 17,4% a l'Amèrica del Sud i Central; el 30,6% a l'Àfrica; l'1,5% a l'Àsia i el 3% a la resta del món. En algunes Càritas s'ha detectat un increment de les persones procedents d'El Salvador, Hondures i de països en conflicte.

El 28,8% de les persones en edat laboral estan treballant, mentre un 71,2% estan a l'atur o busquen feina. S'han generat nous llocs de treball, però aquests són precaris (temporals, amb baixes remuneracions).

Càritas constata que estem en una greu crisi social

Al seu torn, Anna Roig, cap de l'Àrea de Comunicació i Relacions Institucionals de

Càritas Diocesana de Barcelona ha posat de manifest que estem davant d'una greu crisi social, caracteritzada per la cronificació de la pobresa, la precarietat laboral contínua, l'empitjorament de la xarxa de protecció de les famílies, l'habitatge com a factor clau d'exclusió i la desprotecció de les persones migrades i refugiades.

Roig ha manifestat que estem davant de “dos riscos estructurals: el risc que tenim com a societat d'acostumar-nos a la precarietat, i la desconfiança en la participació social i política com a estratègia de millora de les condicions de vida”.

Càritas demana a les administracions públiques mesures urgents

Càritas Catalunya demana a les administracions públiques mesures urgents de suport a les famílies, sigui quin sigui el seu model, però especialment a les que tenen infants i joves; polítiques per a l'emancipació juvenil; acompanyament a les persones grans perquè disposin d'una vellesa digna i autònoma; polítiques actives de formació i ocupació per a les persones de més de 45 anys; programes de prevenció de l'exclusió social; polítiques migratòries que garanteixin la dignitat i els drets de les persones; la promoció de l'economia i l'emprenedoria social com alternatives al sistema productiu actual; i un desenvolupament sostenible que, seguint les idees del papa Francesc a la seva encíclica *Laudato si'*, tingui cura del planeta i de tots els éssers vius, i garanteixi el futur de les noves generacions.

Finalment, Mons. Joan Josep Omella, Cardenal Arquebisbe de Barcelona i Bisbe Delegat de la Conferència Episcopal Tarraconense a Càritas Catalunya, ha tancat

l'acte agraint de tot cor la gran obra de misericòrdia que estan fent totes les persones que, des de Càritas, fan possible la tasca de reedificació material, humana i espiritual: professionals del treball social, dirigents de l'organització, també a tots els donants -perquè Càritas viu principalment de les aportacions de persones privades- i de l'esforç dels voluntaris..

Per monsenyor Omella “les dades d'aquesta Memòria ens omplen de joia per la feina feta, però ens recorden que el camí és encara molt llarg. Aquestes dades són una crida a continuar treballant sense defallir i, sobretot, sense perdre mai l'alegria i l'esperança. Aquest món, aquesta existència, no tenen la darrera paraula.”.

1. Les persones beneficiàries són aquelles que estan vinculades a les persones ateses; generalment corresponen a les del nucli familiar.

Beatificació de 109 Claretians màrtirs a Barcelona

El dia 21 d'octubre a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona, el Cardenal Angelo Amato, Prefecte de la Congregació de les Causes dels Sants, va beatificar en nom del papa Francesc un nombrós grup de religiosos claretians, màrtirs de la persecució religiosa que sofrí Espanya durant la Guerra Civil (1936-1939). Encapçalen aquesta gloriosa llista de testimonis el P. Mateu Casals, l'estudiant Teòfil Casajús i el germà Ferran Saperas, que vessaren la sang per Jesucrist i l'Església.

El Cardenal Amato a la seva homilia posà en relleu com els màrtirs són lluminosos per a tota l'Església i la humanitat, perquè arriben al cim de l'amor que és do-

nar la vida. Ells ens orienten, als cristians d'avui, per donar testimoni de la nostra fe amb humilitat, esperit de sacrifici i seguiment de Crist Crucificat, per la vida del món. L'ardent amor a Maria Immaculada que Sant Antoni Maria Claret inculcà en els seus fills donà fruit en aquest gran grup de 109 màrtirs la gran majoria dels quals provinents de les Diòcesis catalanes.

A la solemne celebració hi va participar el Cardenal Omella, l'Arquebisbe Pujol, el Nunci Fratini, els Bisbes de Catalunya i molts Bisbes provinents d'Espanya, d'Amèrica i d'Àfrica, de l'Orde claretia, així com el P. General dels Claretians Vattamatam i molts Provincials, i una multitud de pelegrins, entre ells, molts familiars dels nous Beats, que ompliren la Basílica de la Sagrada Família.

Reunió 224^a de la Conferència Episcopal Tarraconense a Barcelona

El dia 24 d'octubre de 2017 va tenir lloc la reunió n. 224 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona. La reunió fou presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i hi van assistir tots els seus membres. Per primer cop hi van participar els nous auxiliars de l'arquebisbat de Barcelona, Mons. Sergi Gordo i Mons. Antoni Vadell. També, els bisbes han felicitat Mons. Sebastià Taltavull pel seu nomenament com a bisbe de Mallorca, que prendrà possessió d'aquesta seu el proper 25 de novembre.

Després de reflexionar sobre la situació social que està vivint el país, van tractar diverses qüestions proposades a l'ordre del dia, de litúrgia, treball envers les drogodependències, amb la presència de represen-

tants del CECAS, la propera escaiença del núm. 2000 de la revista Catalunya Cristiana, i la situació de la pastoral penitenciària a Catalunya, entre d'altres.

L'endemà, els bisbes van participar a la inauguració oficial del Curs 2017-2018 de l'Ateneu Sant Pacià de Barcelona, que agrupa les facultats de Teologia, Filosofia i "Antoni Gaudí" i diversos Instituts.

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

Declaración de la Comisión Permanente ante la situación en Cataluña

Madrid, 27-9-2017

1. Ante la grave situación que se vive en Cataluña, con gran preocupación en el resto de España, los obispos queremos en primer lugar hacer nuestros los deseos y sentimientos manifestados recientemente de forma conjunta por los obispos con sede en el territorio de Cataluña, auténticos representantes de sus diócesis.

2. En especial invitamos a la oración por quienes en este momento difícil “tienen la responsabilidad en el gobierno de las diferentes administraciones públicas, de la gestión del bien común y de la convivencia social”, a fin de que todos seamos guiados “por la sensatez, y el deseo de ser justos y fraternos”, y con responsabilidad “avanzar en el camino del diálogo y del entendimiento, del respeto a los derechos y a las instituciones y de la no confrontación, ayudando a que nuestra sociedad sea un espacio de fraternidad, de libertad y de paz” (Comunicado. Obs. Cataluña. 20-9-2017).

3. En estos momentos graves la verdadera solución del conflicto pasa por el recurso al diálogo desde la verdad y la bús-

queda del bien común de todos, como señala la Doctrina Social de la Iglesia. El papa Francisco nos indica que “es hora de saber cómo diseñar, en una cultura que privilegie el diálogo como forma de encuentro, la búsqueda de consensos y acuerdos, pero sin separarla de la preocupación por una sociedad justa, con memoria y sin exclusiones” (Exhortación Apostólica Evangelii Gaudium, n. 239).

4. Para hacer posible este diálogo honesto y generoso, que salvaguarde los bienes comunes de siglos y los derechos propios de los diferentes pueblos que conforman el Estado, es necesario que, tanto las autoridades de las administraciones públicas como los partidos políticos y otras organizaciones, así como los ciudadanos, eviten decisiones y actuaciones irreversibles y de graves consecuencias, que los sitúe al margen de la práctica democrática amparada por las legítimas leyes que garantizan nuestra convivencia pacífica y origine fracturas familiares, sociales y eclesiales.

5. Como ya hemos señalado los obispos, en otra ocasión también difícil para nuestra convivencia democrática y pacífica, “es de todo punto necesario recuperar la conciencia ciudadana y la confianza en las instituciones, todo ello en el respeto de los cauces y principios que el pueblo ha sancionado en la Constitución” (XXXIV Asamblea Plenaria de la Conferencia Episcopal Española. 28-2-1981).

6. Por último, reiterando nuestra llamada a la esperanza y la plegaria a Dios, a la serenidad y entendimiento, ofrecemos nuestra colaboración sincera al dialogo en favor de una pacífica y libre convivencia entre todos.

46è Encontre dels rectors i formadors dels seminaris d'Espanya

Els dies 27, 28 i 29 d'octubre a la Casa de la Institució Teresiana de Los Negrales (Madrid), on reposen les restes de sant Pere Poveda, prevere i màrtir, va tenir lloc el 46è Encontre dels Rectors i formadors dels Seminaris Majors i Menors d'Espanya, amb alguns directors espirituals, que organitzava la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats, de la Conferència Episcopal Espanyola. Foren unes Jornades monogràfiques amb la presència inestimable de l'Arquebisbe Secretari per als Seminaris de la Congregació per al Clergat, Mons. Jorge Carlos Patrón Wong, per aprofundir en la nova *Ratio Fundamentalis*, o Pla de formació per als preveres, publicada el 8 de desembre de l'any passat, i que ara ha d'orientar l'edició de la nova *Ratio Nationalis*, per a Espanya, que s'està treballant per part dels Bisbes de la Comissió episcopal que presideix Mons. Joan-Enric Vives amb el Consell Assessor de Rectors.

En un clima de comunió i de reflexió aprofundida, amb les intervencions de Mons. Patrón, el treball de grups, les aportacions de tots els Rectors i formadors presents en un gran nombre, 145 membres dels Equips formatius, es va aconseguir una Jornada molt útil, apreciada i profunda per part de tots els participants, que reflexionaren amb diverses ponències sobre el gran i únic tema de l'Encontre: "Custodiar i cultivar les vocacions: Claus per a posar en pràctica la nova *Ratio fundamentalis*", amb subapartats com Principis generals, Estructures formatives, i l'Equip de formadors. Tot al servei pastoral dels Seminaristes.

Missatge conjunt del papa Francesc i del patriarca ecumènic Bartomeu en la Jornada mundial de pregària per la creació

Vaticà-Fanar, 1-9-2017

La història de la creació ens presenta una vista panoràmica del món. L'Escriptura revela que, «en el principi», Déu va voler que la humanitat cooperés en la preservació i protecció del medi ambient. En un primer moment, com es llegeix en el Gènesi, «no hi havia cap matoll ni havia nascut l'herba, perquè el Senyor Déu encara no havia fet ploure, ni existia cap home que pogués conrear els camps» (2,5). La terra se'ns confià com un do i un llegat sublim, del qual tots som responsables fins que, «al final», totes les coses al cel i a la terra seran recapitulades en Crist (cf. *Ef* 1,10). La nostra dignitat i benestar humà estan profundament connectats amb la nostra cura per tota la creació.

No obstant això, «mentrestant», la història del món presenta un context molt diferent. Revela un escenari moralment decadent on la nostra actitud i comportament cap a la creació enfosqueix la nostra vocació com a cooperadors de Déu. La nostra propensió a interrompre els delicats i equilibrats ecosistemes del món,

el nostre desig insaciable de manipular i controlar els recursos limitats del planeta, i la nostra cobdícia il·limitada de guanys en els mercats, tot això ens ha allunyat del sentit original de la creació. No respectem ja la naturalesa com un regal compartit; per contra, la considerem una possessió privada. Ja no ens relacionem amb la natura per sostenir-la, sinó que la dominem per sostenir les nostres pròpies invencions.

Les conseqüències d'aquesta cosmovisió alternativa són tràgiques i duradores. El medi ambient humà i el de la naturalesa s'estan deteriorant junts, i aquest deteriorament del planeta recau sobre les persones més vulnerables. L'impacte del canvi climàtic afecta, abans de res i més que res, als qui viuen en la pobresa en tots els racons del món. La nostra obligació d'usar els béns de la terra amb responsabilitat implica el reconeixement i el respecte de totes les persones i de tots els éssers vius. La urgent crida i el desafiament de tenir cura de la creació són una invitació adreçada a tota la humanitat perquè treballi a favor d'un desenvolupament sostenible i integral.

Per tant, units en un mateix interès per la creació de Déu i reconeixent la terra com un bé a compartir, convidem ferventment totes les persones de bona voluntat que l'1 de setembre dediquin un temps de pregària pel medi ambient. Amb aquest motiu, volem donar les gràcies al Creador amorós pel gran do de la creació i comprometre'ns en la seva cura i preservació pel bé de les generacions futures. Al capdavall, sabem que el nostre treball és en va si el Senyor no està al nostre costat (cf. Sl 126-127), si l'oració no és al centre de la nostra reflexió i celebració. En efecte, un objectiu de la nostra pregària és canviar la manera en

què percebem el món per modificar la manera de com ens relacionem amb ell. L'objectiu del nostre compromís és el d'insistir a aconseguir una major simplicitat i solidaritat en les nostres vides.

Fem una crida urgent als que ocupen llocs de responsabilitat social i econòmica, així com a política i cultural, perquè escoltin el crit de la terra i atenguin les necessitats dels marginats, però sobretot perquè responguin a la súplica de milions de persones i donin suport al consens del món per la cura de la creació ferida. Estem convençuts que no hi pot haver una solució sincera i duradora al desafiament de la crisi ecològica i del canvi climàtic si no es dona una resposta concordada i col·lectiva, si la responsabilitat no és compartida i responsable, si no donem prioritat a la solidaritat i al servei.

Papa Francesc i Patriarca Ecumènic Bartomeu

